

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 3.3.2010
COM(2010) 2020 final

COMUNICARE A COMISIEI

EUROPA 2020

O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii

Prefață

Anul 2010 trebuie să marcheze un nou început. Îmi doresc ca Europa să iasă mai puternică din criza economică și financiară.

Impactul mondial al crizei financiare ne-a arătat că realitățile economice evoluează mai rapid decât cele politice. Trebuie să acceptăm că interdependența economică din ce în ce mai pronunțată necesită totodată un răspuns mai hotărât și mai coerent la nivel politic.

În ultimii doi ani, milioane de persoane și-au pierdut locul de muncă. Va trebui să suportăm încă mulți ani povara datoriei generate de criză, care a exercitat noi presiuni asupra coeziunii noastre sociale. Criza a scos totodată la iveală anumite adevăruri fundamentale privind provocările cu care se confruntă economia europeană. Între timp însă, economia mondială evoluează, iar viitorul nostru va depinde de răspunsul Europei.

Criza reprezintă un semnal de alarmă, care ne face să conștientizăm că, dacă am continua pe același drum, am decădea treptat în rangul doi al noii ordini mondiale. Acum este momentul adevărului pentru Europa. Este timpul să dăm dovadă de curaj și de ambiție.

Prioritatea noastră pe termen scurt este ieșirea cu succes din criză. Ne va fi greu pentru un timp, însă vom reuși. S-au realizat progrese semnificative în ceea ce privește modul în care a fost gestionată situația băncilor care au acordat împrumuturi neperformante, corectarea piețelor financiare și recunoașterea nevoii unei coordonări mai strânse a politicilor în zona euro.

Pentru a asigura un viitor durabil, trebuie să privim deja dincolo de prioritățile pe termen scurt. Europa trebuie să se redreseze și, apoi, să se mențină pe poziție. Acesta este obiectivul strategiei Europa 2020, care își propune să creeze mai multe locuri de muncă și să asigure condiții de viață mai bune. Strategia ne arată că Europa este în măsură să asigure o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, să găsească mijloace pentru a crea noi locuri de muncă și să imprime o direcție clară societăților noastre.

Există consens în rândul liderilor europeni cu privire la învățămintele de reținut în urma crizei. Există, de asemenea, consens cu privire la caracterul urgent al măsurilor pe care trebuie să le luăm în fața provocărilor care ne așteaptă. Este momentul să ne conjugăm eforturile pentru a reuși. Europa are numeroase atuuri. Avem o forță de muncă talentată și o bază tehnologică și de cunoaștere solidă. Avem o piață internă și o monedă unică datorită cărora am reușit să rezistăm în cele

mai grele momente. Avem o economie de piață care și-a dovedit meritele. Trebuie să avem încredere în capacitatea noastră de a ne stabili o agendă ambițioasă și de a ne canaliza apoi eforturile pentru a o realiza.

Pentru 2020, Comisia propune Uniunii Europene cinci obiective măsurabile care vor ghida acest proces și vor fi transpuse în obiective naționale: ocuparea forței de muncă, cercetarea și inovarea, schimbările climatice și energia, educația și combaterea sărăciei. Acestea vor imprima direcția în care ar trebui să ne îndreptăm și vor reprezenta mijloacele de măsurare a succesului nostru.

Aceste obiective sunt ambițioase, însă pot fi îndeplinite. Ele au la bază propuneri concrete, menite să garanteze realizarea lor. Inițiativele emblematice cuprinse în acest document ilustrează modul în care UE poate avea o contribuție decisivă. Avem la dispoziție instrumente puternice: noua guvernare economică, susținută de piața internă, bugetul, comerțul și politica economică externă, precum și nomele și sprijinul uniunii economice și monetare.

Reușita noastră depinde de implicarea reală a liderilor și a instituțiilor din Europa. Noua noastră agendă necesită un răspuns coordonat la nivel european, în care să fie implicați partenerii sociali și societatea civilă. Numai împreună putem contracara efectele crizei și putem ieși din această situație mai puternici. Avem la dispoziție noi instrumente și o nouă ambiție. Nu ne mai rămâne decât să trecem la acțiune.

José Manuel BARROSO

CUPRINS

Rezumat	5
1. O perioadă de transformare	8
2. Creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii	12
3. Verigi lipsă și blocaje	24
4. Ieșirea din criză: primii pași către 2020	28
5. Obținerea de rezultate: o guvernare mai puternică	31
6. Decizii pentru consiliul european	34
Anexe	36

STRATEGIA EUROPA 2020

REZUMAT

Europa trece printr-o perioadă de transformare. Criza a anulat ani de progrese economice și sociale și a pus în evidență deficiențele structurale ale economiei Europei. Între timp, lumea evoluează rapid, iar provocările pe termen lung (globalizarea, presiunea exercitată asupra resurselor, îmbătrânirea) se intensifică. UE trebuie să se ocupe acum de propriul viitor.

Europa poate reuși dacă acționează în mod colectiv, ca Uniune. Avem nevoie de o strategie care să ne permită să ieșim din criză mai puternici și care să transforme UE într-o economie inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, caracterizată prin niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă, productivitate și coeziune socială. Europa 2020 oferă o imagine de ansamblu a economiei sociale de piață a Europei pentru secolul al XXI-lea.

Europa 2020 propune trei priorități care se susțin reciproc:

- creștere inteligentă: dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare;
- creștere durabilă: promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive;
- creștere favorabilă incluziunii: promovarea unei economii cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, care să asigure coeziunea socială și teritorială.

UE trebuie să definească direcția în care vrea să evolueze până în anul 2020. În acest scop, Comisia propune următoarele obiective principale pentru UE:

- 75% din populația cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani ar trebui să aibă un loc de muncă;
- 3% din PIB-ul UE ar trebui investit în cercetare-dezvoltare (C-D);
- obiectivele „20/20/20” în materie de climă/energie ar trebui îndeplinite (inclusiv o reducere a emisiilor majorată la 30%, dacă există condiții favorabile în acest sens);
- rata abandonului școlar timpuriu ar trebui redusă sub nivelul de 10% și cel puțin 40% din generația tânără ar trebui să aibă studii superioare;
- numărul persoanelor amenințate de sărăcie ar trebui redus cu 20 de milioane.

Aceste obiective sunt interconectate și sunt cruciale pentru reușita noastră generală. Pentru a garanta că fiecare stat membru adaptează strategia Europa 2020 la situația sa specifică, Comisia propune ca aceste obiective ale UE să fie transpuse în obiective și traiectorii naționale.

Obiectivele sunt reprezentative pentru cele trei priorități - o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii - dar nu sunt exhaustive: pentru a sprijini realizarea acestora, va fi necesară întreprinderea unei game largi de acțiuni la nivelul național, al UE și internațional. Comisia prezintă șapte inițiative emblematice pentru a stimula realizarea de progrese în cadrul fiecărei teme prioritare:

- „O Uniune a inovării” pentru a îmbunătăți condițiile-cadru și accesul la finanțările pentru cercetare și inovare, astfel încât să se garanteze posibilitatea transformării ideilor inovatoare în produse și servicii care creează creștere și locuri de muncă;
- „Tineretul în mișcare” pentru a consolida performanța sistemelor de educație și pentru a facilita intrarea tinerilor pe piața muncii;
- „O agendă digitală pentru Europa” pentru a accelera dezvoltarea serviciilor de internet de mare viteză și pentru a valorifica beneficiile pe care le oferă o piață digitală unică gospodăriilor și întreprinderilor;
- „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor” pentru a permite decuplarea creșterii economice de utilizarea resurselor, pentru a sprijini trecerea la o economie cu emisii scăzute de carbon, pentru a crește utilizarea surselor regenerabile de energie, pentru a moderniza sectorul transporturilor și a promova eficiența energetică;
- „O politică industrială adaptată erei globalizării” pentru a îmbunătăți mediul de afaceri, în special pentru IMM-uri, și a sprijini dezvoltarea unei baze industriale solide și durabile în măsură să facă față concurenței la nivel mondial;
- „O agendă pentru noi competențe și noi locuri de muncă” pentru a moderniza piețele muncii și a oferi mai multă autonomie cetățenilor, prin dezvoltarea competențelor acestora pe tot parcursul vieții în vederea creșterii ratei de participare pe piața muncii și a unei mai bune corelări a cererii și a ofertei în materie de forță de muncă, inclusiv prin mobilitatea profesională;
- „Platforma europeană de combatere a sărăciei” pentru a garanta coeziunea socială și teritorială, astfel încât beneficiile creșterii și locurile de muncă să fie distribuite echitabil, iar persoanelor care se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială să li se acorde posibilitatea de a duce o viață demnă și de a juca un rol activ în societate.

Aceste șapte inițiative emblematică vor angaja atât UE, cât și statele membre. Instrumentele UE, în special piața unică, ajutoarele financiare și instrumentele de politică externă, vor fi mobilizate pentru eliminarea blocajelor și îndeplinirea obiectivelor strategiei Europa 2020. Ca prioritate imediată, Comisia identifică măsurile care trebuie luate pentru a defini o strategie credibilă de ieșire din criză, pentru a continua reforma sistemului financiar, pentru a asigura consolidarea bugetară pentru o creștere pe termen lung și pentru a întări coordonarea în cadrul Uniunii economice și monetare.

Pentru a se obține rezultate va fi nevoie de o guvernare economică mai puternică. Strategia Europa 2020 se va sprijini pe doi piloni: abordarea tematică prezentată anterior, care combină prioritățile și principalele obiective, și întocmirea unor rapoarte de țară, permițând statelor membre să își dezvolte propriile strategii de reîntoarcere la o creștere economică durabilă și la sustenabilitatea finanțelor publice. La nivelul UE se vor adopta orientări integrate care să cuprindă domeniul de aplicare al priorităților și obiectivelor UE. Fiecărui stat membru i se vor adresa recomandări specifice. În cazul unui răspuns necorespunzător, se pot emite avertismente politice. Prezentarea de rapoarte privind îndeplinirea obiectivelor strategiei Europa 2020 și evaluarea Pactului de stabilitate și creștere se vor efectua simultan, făcându-se însă în continuare distincția între aceste instrumente și menținând integritatea Pactului.

Consiliul European se va implica total în noua strategie și va fi punctul focal al acesteia. Comisia va monitoriza progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor, va facilita schimburile politice și va prezenta propunerile necesare orientării acțiunii și promovării inițiativelor emblematică ale UE. Parlamentul European va reprezenta o forță motrice pentru

mobilizarea cetățenilor și va juca rolul de colegiator în ceea ce privește inițiativele-cheie. Această abordare privind instituirea de parteneriate ar trebui extinsă la comitetele UE, parlamentele naționale, autoritățile naționale, locale și regionale, partenerii sociali, părțile interesate și societatea civilă, astfel încât toți cetățenii să participe la îndeplinirea obiectivelor fixate.

Comisia propune aprobarea de către Consiliul European, în martie, a abordării generale a strategiei și a obiectivelor principale ale UE și, în iunie, a parametrilor detaliați ai strategiei, inclusiv a orientărilor integrate și a obiectivelor naționale. De asemenea, Comisia așteaptă cu interes observațiile și sprijinul Parlamentului European pentru a garanta succesul strategiei Europa 2020.

1. O PERIOADĂ DE TRANSFORMARE

Criza a anulat progresele înregistrate recent

Recenta criză economică este fără precedent pentru generația noastră. Progresele constante în materie de creștere economică și de creare de locuri de muncă înregistrate în ultimii zece ani au fost anulate – PIB-ul european a scăzut cu 4% în 2009, producția noastră industrială a scăzut la nivelurile din anii '90, iar 23 de milioane de persoane (10% din populația activă a UE) nu au în prezent un loc de muncă. Criza a provocat un șoc pentru milioane de cetățeni și a pus în evidență câteva deficiențe fundamentale ale economiei noastre.

Din cauza crizei, obiectivul de garantare a unei creșteri economice viitoare este mult mai greu de realizat. Situația încă fragilă a sistemului nostru financiar frânează redresarea, având în vedere dificultățile cu care se confruntă atât întreprinderile, cât și gospodăriile pentru a obține credite, a cheltui și a investi. Finanțele noastre publice au fost grav afectate, cu deficite medii de 7% din PIB și cu niveluri ale datoriei de peste 80% din PIB, doi ani de criză anulând astfel progresele realizate în douăzeci de ani de consolidare fiscală. Potențialul nostru de creștere s-a înjumătățit în timpul crizei. Numeroase planuri de investiții, talente și idei riscă să se piardă din cauza incertitudinilor, a scăderii cererii și a lipsei finanțării.

Au fost puse în evidență deficiențele structurale ale Europei

Ieșirea din criză reprezintă provocarea imediată, dar cea mai mare provocare este aceea de a nu încerca să revenim la situația anterioară crizei. Chiar și înaintea crizei existau multe domenii în care Europa nu avansa destul de rapid în comparație cu restul lumii.

- Rata medie de creștere a Europei a fost inferioară din punct de vedere structural celei a principalilor noștri parteneri economici, în mare parte ca urmare a unui decalaj în materie de productivitate care s-a accentuat în ultimii zece ani. Această situație se datorează în mare parte diferențelor existente între structurile antreprenoriale, în paralel cu nivelurile scăzute ale investițiilor în domeniul cercetării-dezvoltării și inovării, cu utilizarea insuficientă a tehnologiilor informației și comunicațiilor, cu reticenta unor segmente ale societăților noastre de a susține inovarea, cu obstacolele în calea accesului pe piață și cu un mediu de afaceri mai puțin dinamic.
- În pofida înregistrării unor progrese, ratele de ocupare a forței de muncă în Europa, cu o medie de 69% pentru persoanele cu vârsta între 20 și 64 de ani, sunt în continuare mult mai scăzute decât în alte părți ale lumii. Numai 63% dintre femei lucrează, în comparație cu 76% dintre bărbați. Numai 46% dintre lucrătorii vârstnici (55-64 de ani) au un loc de muncă, comparativ cu peste 62% în SUA și Japonia. Mai mult, cetățenii europeni lucrează în medie cu 10% mai puține ore decât cei din SUA sau din Japonia.
- Se înregistrează o accelerare a îmbătrânirii populației. Întrucât generația născută după cel de al doilea Război mondial („baby boom”) începe să se pensioneze, populația activă a UE va începe să se reducă începând din 2013-2014. Numărul persoanelor cu vârsta de peste 60 de ani crește, în prezent, de două ori mai rapid decât înainte de 2007 (cu aproximativ două milioane de persoane pe an, în comparație cu numărul anterior, de un milion). Scăderea numărului populației active, combinată cu creșterea proporției de pensionari va exercita presiuni suplimentare asupra sistemelor noastre de protecție socială.

Provocările globale se intensifică

În timp ce Europa trebuie să își soluționeze propriile deficiențe structurale, lumea evoluează rapid și va fi foarte diferită la sfârșitul următorilor zece ani:

- Economiiile noastre sunt tot mai interconectate. Europa va profita în continuare de faptul că reprezintă una dintre cele mai deschise economii din lume, însă concurența din partea economiilor dezvoltate și emergente se intensifică. Țări precum China și India investesc masiv în cercetare și tehnologie, pentru a-și plasa industria pe o poziție superioară în lanțul de valori și a înregistra un salt semnificativ în economia mondială. Acest lucru exercită presiune asupra competitivității anumitor sectoare ale economiei noastre, dar fiecare amenințare reprezintă și o oportunitate. Pe măsură ce aceste țări se dezvoltă, se vor deschide noi piețe pentru multe întreprinderi europene.
- Finanțele mondiale au nevoie în continuare de măsuri corective. Disponibilitatea creditelor acordate în condiții ușoare, o viziune pe termen scurt și asumarea unor riscuri exagerate pe piețele financiare din toată lumea au încurajat comportamentul speculativ, contribuind la înregistrarea unei creșteri bazate pe bule speculative și crearea unor dezechilibre importante. Europa s-a angajat să găsească soluții mondiale în vederea instituirii unui sistem financiar eficient și sustenabil.
- Provocările legate de climă și de resurse necesită adoptarea unor măsuri drastice. Dependența puternică de combustibilii fosili, precum petrolul, și utilizarea ineficientă a materiilor prime expun consumatorii și întreprinderile europene la șocuri dăunătoare și costisitoare privind prețurile, amenințându-ne securitatea economică și favorizând schimbările climatice. Creșterea populației mondiale de la 6 la 9 miliarde va intensifica, la nivel mondial, concurența pentru resursele naturale și va exercita presiuni asupra mediului. UE trebuie să sensibilizeze în continuare alte părți ale lumii în privința găsirii unei soluții globale pentru problemele puse de schimbările climatice, în paralel cu punerea în aplicare, pe întreg teritoriul UE, a strategiei privind schimbările climatice și energia pe care am convenit-o.

Europa trebuie să treacă la acțiune pentru a evita declinul

Putem trage următoarele învățăminte de pe urma crizei:

- Cele 27 de economii ale UE sunt puternic interdependente: criza a subliniat legăturile strânse și efectele de contagiune care există între economiile noastre naționale, în special în zona euro. Reformele realizate (sau nu) într-o țară afectează evoluția situației din toate celelalte țări, astfel cum au demonstrat-o evenimentele recente. Mai mult, din cauza crizei și a constrângerilor severe în ceea ce privește cheltuielile publice, este mai dificil pentru unele state membre să furnizeze finanțări suficiente pentru infrastructura de bază de care au nevoie în domenii precum transporturile și energia, nu numai pentru a-și dezvolta propriile economii, ci și pentru a le permite acestora să participe pe deplin pe piața internă;
- Coordonarea la nivelul UE funcționează: răspunsul la criză a demonstrat că rezultatele sunt semnificativ mai bune dacă acționăm împreună. Am demonstrat acest lucru prin adoptarea unor măsuri comune pentru a stabiliza sistemul bancar și prin adoptarea unui Plan european de redresare economică. Într-o lume globalizată, nicio țară nu poate soluționa provocările în mod eficace acționând în mod izolat;

- UE aduce o valoare adăugată pe scena mondială. UE va influența deciziile politice mondiale numai dacă acționează în mod concertat. O reprezentare mai puternică pe plan extern va trebui însoțită de o coordonare mai puternică pe plan intern.

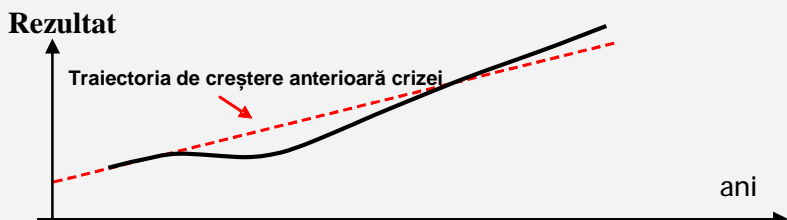
Criza nu a reprezentat un eveniment izolat, care să ne permită să revenim la situația anterioară. Provocările cu care se confruntă Uniunea sunt mai mari decât înainte de recesiune, în timp ce marja de manevră de care dispunem este limitată. În plus, restul lumii nu a rămas imobil. Rolul consolidat al G20 a demonstrat puterea economică și politică din ce în ce mai mare a țărilor emergente.

Europa se află în fața unor opțiuni clare, dar dificile. Prima dintre acestea este de a înfrunța în mod colectiv provocarea imediată pe care o reprezintă redresarea și provocările pe termen lung - globalizarea, presiunile exercitate asupra resurselor, îmbătrânirea - pentru a compensa pierderile recente, pentru a redeveni competitivi, pentru a stimula productivitatea și pentru a înscrie UE pe o traiectorie ascendentă a prosperității („redresare durabilă”).

A doua opțiune este de a continua realizarea de reforme într-un ritm lent și în mare parte necoordonat, riscând să înregistrăm o pierdere permanentă de bunăstare, o rată de creștere lentă („redresare lentă”), care poate conduce la niveluri ridicate ale șomajului și ale angoasei sociale, precum și la un declin relativ pe scena mondială („deceniu pierdut”).

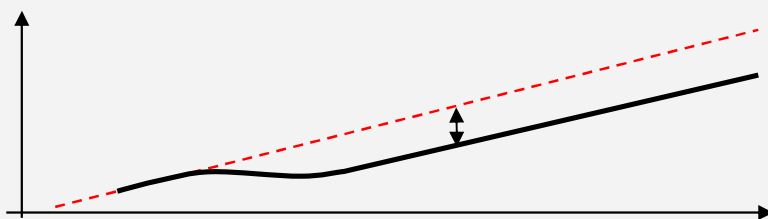
Trei scenarii pentru Europa anului 2020

Scenariul 1: Redresare durabilă

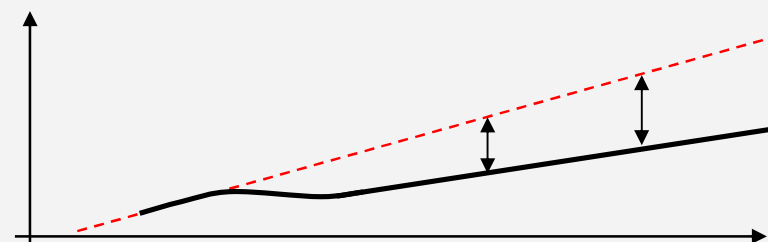
Europa va fi în măsură să revină complet la traiectoria de creștere anterioară crizei și să își consolideze potențialul pentru a obține rezultate și mai bune

Scenariul 2: Redresare lentă

Europa va suferi o pierdere permanentă de bunăstare și își va relua creșterea de la acest nivel inferior

Scenariul 3: Deceniu pierdut

Europa va suferi o pierdere permanentă de bunăstare și de potențial de creștere viitoare

Europa poate să reușească

Europa are multe atuuri: talentul și creativitatea cetățenilor noștri, o bază industrială puternică, un sector al serviciilor solid, un sector agricol prosper și de înaltă calitate, o puternică tradiție maritimă, piața unică și moneda comună, poziția de cel mai mare bloc comercial din lume și de destinație principală a investițiilor directe străine. De asemenea, putem conta pe valorile noastre puternice, pe instituțiile noastre democratice, pe atenția pe care o acordăm coeziunii economice, sociale și teritoriale și solidarității, pe respectul pe care îl purtăm mediului, pe diversitatea culturală, pe respectul pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați – pentru a aminti doar câteva dintre punctele forte ale Europei. Multe dintre statele membre ale UE se numără printre cele mai inovatoare și dezvoltate economii din lume. Însă Europa are cele mai mari șanse de reușită dacă acționează în mod colectiv – ca Uniune.

Confruntate cu evenimente majore în trecut, UE și statele sale membre s-au ridicat de fiecare dată la înălțimea provocărilor. În anii '90, Europa a lansat cea mai mare piață unică din lume, susținută de

o monedă comună. În urmă cu doar câțiva ani, Europa a încetat a mai fi divizată, odată cu aderarea unor noi state membre la Uniune și înscrierea altora pe traiectoria aderării viitoare sau a unei legături mai strânse cu Uniunea. În ultimii doi ani, acțiunile comune adoptate în momentul culminant al crizei, prin intermediul Planului european de redresare, au permis evitarea prăbușirii economiei, în timp ce sistemele noastre de protecție socială au contribuit la protejarea cetățenilor de condiții și mai grele de viață.

Europa este în măsură să acționeze pe timp de criză și să își adapteze economiile și societățile. În prezent, cetățenii europeni traversează din nou o perioadă de transformare, pentru a face față impactului crizei, deficiențelor structurale ale Europei și intensificării provocărilor mondiale.

Acționând astfel, ieșirea din criză trebuie să constituie pentru noi punctul de intrare într-o nouă economie. Pentru ca generațiile actuale și viitoare să se bucure în continuare de o viață sănătoasă, de înaltă calitate, bazată pe modelele sociale unice ale Europei, trebuie să acționăm acum. Avem nevoie de o strategie care să transforme UE într-o economie inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, caracterizată de niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă, productivitate și coeziune socială. Strategia Europa 2020 răspunde acestor cerințe. Este o agendă destinată tuturor statelor membre, care ia în considerare diverse nevoi, diferite puncte de plecare și particularități naționale pentru a promova creșterea tuturor.

2. CREȘTERE INTELIGENTĂ, DURABILĂ ȘI FAVORABILĂ INCLUZIUNII

Cum dorim să fie Europa în anul 2020?

Strategia Europa 2020 ar trebui să se axeze pe trei priorități¹:

- creștere inteligentă – dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare;
- creștere durabilă – promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive;
- creștere favorabilă incluziunii – promovarea unei economii cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, în măsură să asigure coeziunea economică, socială și teritorială.

Aceste trei priorități se susțin reciproc și oferă o imagine de ansamblu a economiei sociale de piață a Europei pentru secolul al XXI-lea.

Pentru a ne orienta eforturile și progresele, există un consens larg conform căruia UE ar trebui să convină asupra unui număr limitat de obiective principale pentru 2020. Aceste obiective ar trebui să fie reprezentative pentru perspectiva unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii. Obiectivele trebuie să fie măsurabile, capabile să reflecte diversitatea situațiilor existente în țările membre și să se bazeze pe date suficient de fiabile pentru a permite realizarea de comparații. Următoarele obiective au fost selecționate pe această bază - îndeplinirea lor va fi esențială pentru reușita noastră până în anul 2020:

¹ Aceste teme au fost considerate salutare în cadrul consultării publice realizate de Comisie. Pentru mai multe detalii privind părerile exprimate în cadrul acestei consultări, consultați http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm.

- rata ocupării forței de muncă a populației cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani ar trebui să crească de la nivelul actual de 69% la cel puțin 75%, inclusiv printr-o mai mare implicare a femeilor, a lucrătorilor în vârstă și printr-o mai bună integrare a migranților pe piața muncii;
- UE urmărește în prezent obiectivul de a investi 3% din PIB în cercetare-dezvoltare (C-D). Obiectivul a reușit să atragă atenția asupra necesității ca atât sectorul public, cât și cel privat să investească în C-D, dar se concentrează mai mult pe resurse decât pe impact. Este necesar, în mod clar, să fie îmbunătățite condițiile pentru investiții ale sectorului privat în domeniul C-D în UE și multe dintre măsurile propuse în prezenta strategie vor contribui la acest lucru. Este clar, de asemenea, că o abordare comună a C-D și a inovării ar lărgi gama de cheltuieli, ceea ce ar fi mai pertinent pentru activitățile comerciale și pentru elementele care stimulează productivitatea. Comisia propune păstrarea obiectivului de 3%, în paralel cu dezvoltarea unui indicator care să reflecte intensitatea C-D și inovării;
- reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 20% față de nivelurile din 1990 sau cu 30%, dacă există condiții favorabile în acest sens²; creșterea la 20% a ponderii surselor regenerabile de energie în consumul final de energie și o creștere cu 20% a eficienței energetice;
- un obiectiv referitor la nivelul de studii, care abordează problema abandonului școlar timpuriu, vizând reducerea ratei de abandon de la valoarea actuală de 15% la 10% și majorarea procentajului persoanelor cu vârsta cuprinsă între 30 și 34 de ani cu studii superioare de la 31% la cel puțin 40% în 2020;
- numărul cetățenilor europeni cu un nivel de trai inferior pragului național de sărăcie ar trebui redus cu 25%, ceea ce ar însemna scoaterea a peste 20 de milioane de persoane din sărăcie³.

Aceste obiective sunt interconectate. De exemplu, asigurarea unor niveluri de studii mai ridicate favorizează șansele de angajare, iar înregistrarea unor progrese în ceea ce privește creșterea ratei de ocupare a forței de muncă contribuie la reducerea sărăciei. O capacitate sporită de cercetare-dezvoltare și inovare în toate sectoarele economiei, combinată cu o utilizare mai eficientă a resurselor va îmbunătăți competitivitatea și vor accelera crearea de locuri de muncă. Investirea în tehnologii mai ecologice, cu emisii reduse de carbon va proteja mediul, va contribui la combaterea schimbărilor climatice și va crea noi oportunități de afaceri și noi locuri de muncă. Ar trebui să ne mobilizăm atenția colectivă în scopul îndeplinirii acestor obiective. Va fi nevoie de asumarea mai puternică a rolului de lider, de un angajament mai ferm și mecanisme eficiente de execuție pentru a modifica atitudinile și practicile la nivelul UE în vederea obținerii rezultatelor rezumate în aceste obiective.

Aceste obiective sunt reprezentative, însă nu exhaustive. Ele reprezintă o idee generală a viziunii Comisiei cu privire la situarea UE în 2020 în ceea ce privește parametri-cheie stabiliți. Ele nu

² Consiliul European din 10-11 decembrie 2009 a concluzionat că, în cadrul unui acord global și cuprinzător pentru perioada de după 2012, UE își reiterează oferta condiționată de a trece la o reducere cu 30% până în 2020, comparativ cu nivelurile din 1990, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze la reduceri comparabile ale emisiilor și ca țările în curs de dezvoltare să contribuie în mod corespunzător, în conformitate cu responsabilitățile care le revin și capacitățile de care dispun.

³ Pragul național de sărăcie este stabilit la 60% din venitul mediu disponibil în fiecare stat membru.

constituie o abordare valabilă pentru toți. Fiecare stat membru este diferit, iar UE cu cele 27 de state membre ale sale este mai puțin omogenă decât acum un deceniu. În pofida disparităților dintre nivelurile de dezvoltare și nivelurile de viață, Comisia consideră că obiectivele propuse sunt relevante pentru toate statele membre, atât noi, cât și vechi. Investirea în cercetare-dezvoltare și inovare, în educație și în tehnologii eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor va aduce beneficii sectoarelor tradiționale, zonelor rurale, precum și economiilor bazate pe servicii și cu un nivel ridicat de competențe. Va consolida coeziunea economică, socială și teritorială. Pentru a garanta că fiecare stat membru adaptează strategia Europa 2020 la propria sa situație, Comisia propune ca aceste obiective UE să fie transpuse în obiective și traiectorii naționale, care să reflecte situația actuală a fiecărui stat membru și nivelul de ambiții pe care îl poate atinge în cadrul unui efort european mai larg de îndeplinire a acestor obiective. În paralel cu eforturile depuse de statele membre, Comisia va propune o gamă ambițioasă de acțiuni la nivelul UE, menite să înscrie UE pe o nouă traiectorie de creștere, mai durabilă. Eforturile depuse la nivelul UE și cele depuse la nivel național ar trebui să se susțină reciproc.

Creștere inteligentă – o economie bazată pe cunoaștere și inovare

Creșterea inteligentă înseamnă consolidarea cunoașterii și inovării ca elemente motrice ale viitoarei creșteri. Pentru aceasta este necesar să îmbunătățim calitatea sistemelor noastre de învățământ, să întărim performanța în cercetare, să promovăm inovarea și transferul de cunoștințe în Uniune, să folosim pe deplin tehnologiile informației și comunicațiilor și să ne asigurăm că ideile inovatoare pot fi transpuse în noi produse și servicii care generează creștere, locuri de muncă de calitate și care contribuie la abordarea provocărilor cu care se confruntă societatea europeană și mondială. Însă, pentru a reuși, toate acestea trebuie corelate cu spiritul antreprenorial, finanțele și cu accentul pe nevoile utilizatorilor și pe oportunitățile pieței.

Europa trebuie să acționeze în următoarele domenii:

- **Inovare:** În Europa, cheltuielile destinate C-D se situează sub 2%, comparativ cu 2,6% în SUA și 3,4% în Japonia, în principal ca urmare a nivelului redus al investițiilor private. Nu contează numai valorile absolute ale acestor cheltuieli – Europa trebuie să se concentreze pe impactul și componența cheltuielilor cu cercetarea și să îmbunătățească condițiile pentru investițiile sectorului privat în C-D în UE. Ponderea mai redusă în UE a firmelor high-tech justifică jumătate din decalajul nostru față de SUA.
- **Educație, formare și învățare de-a lungul vieții:** Un sfert din toți elevii au competențe slabe de citire, unul din șapte tineri abandonează studiile și formarea prea devreme. Aproximativ 50% ating un nivel mediu de calificare, însă acesta nu este suficient pentru a răspunde nevoilor pieței. Mai puțin de o persoană din trei din populația cu vârsta cuprinsă între 25 și 34 de ani are o diplomă universitară, comparativ cu 40% în SUA și peste 50% în Japonia. Potrivit indicelui Shanghai, numai două universități europene figurează în clasamentul mondial al primelor 20 de universități.
- **Societatea digitală:** Cererea globală pentru tehnologiile informației și comunicațiilor reprezintă o piață în valoare de 2 000 miliarde € însă numai un sfert din aceasta provine de la firme europene. De asemenea, Europa este în urmă în ceea ce privește internetul de mare viteză, ceea ce afectează capacitatea acesteia de inovare, inclusiv în zonele rurale, precum și în ceea ce privește diseminarea online a cunoștințelor și distribuția online de bunuri și servicii.

Acțiunile în cadrul acestei priorități vor duce la eliberarea potențialului inovator al Europei, ameliorând rezultatele în domeniul educației, calitatea și rezultatele instituțiilor de învățământ și valorificând avantajele economice și sociale ale societății digitale. Aceste politici ar trebui realizate la nivel regional, național și european.

Inițiativa emblematică „O Uniune a inovării”

Obiectivul acestei inițiative este de a recentra politica în domeniul cercetării-dezvoltării și inovării spre provocările cu care se confruntă societatea noastră, precum schimbările climatice, energia și utilizarea eficientă a resurselor, sănătatea și schimbările demografice. Fiecare verigă din lanțul inovării ar trebui consolidată, de la cercetarea fundamentală la comercializare.

La nivelul UE, Comisia va depune eforturi pentru:

- definitivarea spațiului european de cercetare, elaborarea unei agende strategice de cercetare centrată pe provocări precum securitatea energetică, transporturile, schimbările climatice, utilizarea eficientă a resurselor, sănătatea și îmbătrânirea, metodele de producție ecologice și gestionarea terenurilor, precum și consolidarea programării comune cu statele membre și regiunile;
- îmbunătățirea condițiilor-cadru pentru a permite întreprinderilor să inoveze, crearea unui brevet european unic și a unei instanțe specializate în materie de brevete, modernizarea cadrului de protejare a drepturilor de autor și a mărcilor comerciale, îmbunătățirea accesului IMM-urilor la protecția proprietății intelectuale, accelerarea instituirii unor standarde interoperabile; îmbunătățirea accesului la capital și utilizarea deplină a politicilor care vizează cererea, de exemplu prin achiziții publice și reglementare inteligentă);
- lansarea de parteneriate europene în domeniul inovării între UE și nivelurile naționale, în vederea accelerării dezvoltării și utilizării tehnologiilor necesare pentru a răspunde provocărilor identificate. Primul parteneriat va avea în vedere următoarele elemente: „crearea bioeconomiei până în 2020”, „tehnologiile generice esențiale care contribuie la modelarea viitorului industrial al Europei” și „tehnologiile care să le permită persoanelor în vârstă să trăiască în mod independent și să fie activi în societate”;
- consolidarea și dezvoltarea în continuare a rolului instrumentelor UE de susținere a inovării (de exemplu, fondurile structurale, fondurile de dezvoltare rurală, programul-cadru de cercetare-dezvoltare, programul-cadru pentru competitivitate și inovare, planul SET), inclusiv printr-o colaborare mai strânsă cu BEI și prin simplificarea procedurilor administrative în vederea facilitării accesului la finanțare, în special pentru IMM-uri, precum și introducerea unor mecanisme inovatoare de stimulare legate de piața carbonului, în special pentru cei cu o evoluție rapidă;
- promovarea parteneriatelor în materie de cunoaștere și consolidarea legăturilor între educație, întreprinderi, cercetare și inovare, inclusiv prin intermediul Institutului European de Inovare și Tehnologie (EIT), precum și promovarea spiritului antreprenorial prin sprijinirea întreprinderilor tinere inovatoare.

La nivel național, statele membre vor trebui:

- să reformeze sistemele de cercetare-dezvoltare și inovare de la nivel național (și regional) pentru a promova excelența și specializarea inteligentă, să consolideze cooperarea între universități, mediul de cercetare și întreprinderi, să pună în aplicare programe comune și să întărească cooperarea transfrontalieră în domeniile în care UE aduce valoare adăugată pentru și să adapteze procedurile naționale de finanțare în consecință, să asigure difuzarea tehnologiei pe teritoriul UE;
- să garanteze existența unui număr suficient de absolvenți de universități de științe, matematică și inginerie și să axeze programele școlare pe creativitate, inovare și spirit antreprenorial;
- să acorde prioritate cheltuielilor destinate cunoașterii, inclusiv prin folosirea stimulentei fiscale și a altor instrumente financiare pentru a promova investiții private mai semnificative în cercetare-dezvoltare.

Inițiativa emblematică „Tineretul în mișcare”

Obiectivul este de a consolida performanța și atractivitatea internațională a instituțiilor de învățământ superior din Europa, de a spori nivelul general de calitate la toate nivelurile de educație și formare în UE, combinând atât excelența, cât și echitatea, prin promovarea mobilității studenților și a celor care urmează un curs de formare, precum și de a îmbunătăți situația încadrării în muncă a tinerilor. La nivelul UE, Comisia va depune eforturi pentru:

- integrarea și consolidarea programelor UE de mobilitate, cele destinate universităților și cele destinate cercetătorilor (precum Erasmus, Erasmus Mundus, Tempus și Marie Curie) și corelarea acestora cu resursele și programele naționale;
- impulsivarea agendei de modernizare a învățământului superior la nivelul programelor școlare, al guvernantei și al finanțării, inclusiv prin evaluarea comparativă a performanței universităților și a rezultatelor educaționale în context global;
- identificarea metodelor de promovare a spiritului antreprenorial prin programe de mobilitate pentru tinerii profesioniști;
- promovarea recunoașterii învățării non-formale și informale;
- lansarea unui Cadru pentru încadrarea în muncă a tinerilor, în care să fie prezentate politicile menite să reducă rata șomajului în rândul tinerilor: acest cadru ar trebui să promoveze, cu ajutorul statelor membre și al partenerilor sociali, intrarea tinerilor pe piața muncii prin intermediul ucenicilor, al stagiilor sau al altor experiențe de muncă, inclusiv printr-o inițiativă („Primul loc de muncă EURES”) al cărui obiectiv este de a spori șansele tinerilor de ocupare a unui loc de muncă prin favorizarea mobilității în UE.

La nivel național, statele membre vor trebui:

- să efectueze investiții eficiente în sistemele de învățământ și de formare la toate nivelurile (de la nivel preșcolar la nivel universitar);
- să amelioreze rezultatele în domeniul educației, tratând fiecare segment (preșcolar, primar, secundar, profesional și universitar) în cadrul unei abordări integrate, care să includă competențele-cheie și care are scopul de a reduce abandonul școlar timpuriu;
- să consolideze deschiderea și relevanța sistemelor de învățământ prin instituirea unor cadre naționale de calificare și printr-o mai bună direcționare a rezultatelor învățării spre nevoile pieței muncii;
- să faciliteze intrarea tinerilor pe piața muncii prin acțiuni integrate care cuprind, *inter alia*, îndrumare, consiliere și ucenicie.

Inițiativa emblematică „O agendă digitală pentru Europa”

Obiectivul este de a obține beneficii sociale și economice durabile, datorită unei piețe unice digitale, bazate pe internet rapid și ultrarapid și pe aplicații interoperabile, care să permită accesul tuturor la serviciile în bandă largă până în 2013, accesul tuturor la internet de viteză mult mai mare (30 Mbps sau mai mult) până în 2020 și abonarea a 50% sau mai mult dintre gospodăriile europene la conexiuni internet de peste 100 Mbps.

La nivelul UE, Comisia va depune eforturi pentru:

- oferirea unui cadru juridic stabil, care să stimuleze investițiile într-o infrastructură pentru internet de mare viteză, deschisă și competitivă, precum și în serviciile conexe;
- dezvoltarea unei politici eficiente în domeniul spectrului;
- facilitarea utilizării fondurilor structurale ale UE pentru realizarea acestei agende;

- crearea unei adevărate piețe unice pentru conținutul și serviciile online (și anume, servicii web ale UE sigure și fără frontiere și piețe de conținut digital) care să beneficieze de niveluri ridicate de securitate și încredere, de un cadru echilibrat de reglementare cu regimuri clare de drepturi, de consolidarea licențelor multiteritoriale, de protecție și remunerație adecvate pentru deținătorii de drepturi și de un sprijin activ în vederea digitalizării bogatului patrimoniu cultural european și a modelării guvernantei globale a internetului;
- reformarea fondurilor destinate cercetării și inovării și creșterea sprijinului în domeniul TIC, astfel încât atuurile tehnologice ale Europei în domenii strategice să fie consolidate și să se creeze condițiile ca IMM-urile care înregistrează niveluri ridicate de creștere să devină lideri pe piețele emergente și să stimuleze inovarea în domeniul TIC în toate sectoarele de activitate;
- promovarea accesului la internet și adoptarea acestuia de către toți cetățenii europeni, în special prin acțiuni de susținere a competențelor digitale și a accesibilității serviciilor digitale.

La nivel național, statele membre vor trebui:

- să elaboreze strategii operaționale privind internetul de mare viteză și să orienteze fondurile publice, inclusiv cele structurale, spre domeniile care nu sunt acoperite integral de investițiile private;
- să stabilească un cadru juridic pentru coordonarea lucrărilor publice astfel încât costurile pentru dezvoltarea rețelelor să se reducă;
- să promoveze dezvoltarea și utilizarea unor servicii online moderne și accesibile (de exemplu, e-guvernare, servicii de asistență medicală online, casa inteligentă, competențele informatice, securitatea).

Creștere durabilă – promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive;

Creșterea durabilă presupune construirea unei economii competitive, durabile și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, care să profite de rolul de lider al Europei în cursa pentru dezvoltarea unor noi procese și tehnologii, inclusiv a tehnologiilor ecologice, care să accelereze dezvoltarea de rețele inteligente, ce folosesc TIC, care să exploateze rețelele de la scara UE și să consolideze avantajul competitiv al mediului nostru de afaceri, în special în sectoarele de producție și în cadrul IMM-urilor și care să ajute consumatorii să realizeze meritele utilizării eficiente a resurselor. O asemenea abordare va ajuta UE să prospere într-o lume cu emisii reduse de dioxid de carbon, care dispune de resurse limitate și să prevină, în același timp, degradarea mediului, pierderea biodiversității și utilizarea nedurabilă a resurselor. De asemenea, aceasta va sta la baza coeziunii economice, sociale și teritoriale.

Europa trebuie să acționeze în domeniile următoare:

- **Competitivitate:** UE a prosperat datorită comerțului, exportând în lumea întreagă și importând atât materii prime, cât și produse finite. Fiind confrunțați cu o presiune intensă pe piețele de export și pentru un număr tot mai mare de materii prime, trebuie să ne îmbunătățim competitivitatea față de partenerii noștri comerciali principali, printr-o productivitate crescută. Trebuie să abordăm chestiunea competitivității relative în cadrul zonei euro și în ansamblul UE. Uniunea Europeană a fost, în mare măsură, în avangarda soluțiilor ecologice, însă avantajul acumulat este acum pus în pericol de concurenți puternici, în special de China și de America de Nord. UE ar trebui să își mențină avantajul pe piața tehnologiilor ecologice, ca o modalitate de a asigura o utilizare eficace a resurselor în cadrul întregii economii, eliminând, în același timp, blocajele din cadrul infrastructurilor rețelelor majore, stimulând, astfel, competitivitatea noastră industrială.

- Combaterea schimbărilor climatice: pentru a ne atinge obiectivele în materie de schimbări climatice, este necesar să reducem emisiile de dioxid de carbon mult mai rapid în decada care urmează decât în decada precedentă și să exploatăm pe deplin potențialul noilor tehnologii, precum posibilitățile de captare și stocare a dioxidului de carbon. O utilizare mai eficientă a resurselor ar contribui în mod semnificativ la reducerea emisiilor, la realizarea de economii și ar stimula creșterea economică. Sunt vizate toate sectoarele economiei, nu numai cele care generează un nivel ridicat de emisii. De asemenea, trebuie să consolidăm capacitatea de rezistență a economiilor noastre în fața riscurilor climatice, precum și capacitatea de prevenire a dezastrelor și de reacție la acestea.
- Energie curată și eficientă: dacă ne vom atinge obiectivele în materie de energie, valoarea importurilor noastre de petrol și gaze ar putea scădea cu 60 de miliarde € până în 2020. Aceasta nu reprezintă doar o economie din punct de vedere financiar, ci este esențială pentru securitatea noastră energetică. Dacă înregistrăm progrese suplimentare în ceea ce privește integrarea pieței europene a energiei, PIB-ul ar putea crește cu 0,6%-0,8%. Simplul fapt de a atinge obiectivul UE ca 20% din energia folosită să provină din surse regenerabile ar putea permite crearea a peste 600 000 de locuri de muncă în UE. Dacă la aceasta se adaugă obiectivul de 20% privind eficiența energetică, în joc sunt peste 1 milion de noi locuri de muncă.

Pentru a acționa în acest domeniu, este necesară punerea în aplicare a angajamentelor noastre referitoare la reducerea emisiilor într-un mod care să maximizeze beneficiile și să minimizeze costurile, inclusiv prin difuzarea soluțiilor inovatoare în plan tehnologic. În plus, ar trebui să vizăm decuplarea creșterii de consumul de energie și să devenim o economie mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor. Aceasta nu numai că va oferi Europei un avantaj competitiv, dar va și reduce dependența acesteia de resursele de materii prime și de produse de bază provenite din exterior.

Inițiativa emblematică: „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”

Scopul este sprijinirea tranziției către o economie eficientă în ceea ce privește utilizarea resurselor și cu emisii reduse de dioxid de carbon. Obiectivul este de a decupla creșterea noastră economică de utilizarea resurselor și de consumul de energie, de a reduce emisiile de CO₂, de a crește competitivitatea și de a promova o securitate energetică sporită.

La nivelul UE, Comisia va depune eforturi pentru:

- mobilizarea instrumentelor financiare ale UE (de exemplu, fondurile pentru dezvoltare rurală, fondurile structurale, programul cadru pentru C&D, rețelele transeuropene, BEI), ca parte a unei strategii solide de finanțare, care îmbină finanțarea UE cu finanțarea publică națională și cu cea privată.
- consolidarea unui cadru de utilizare a instrumentelor de piață (de exemplu, certificate de emisii, reforma impozitării energiei, cadrul privind ajutoarele de stat, încurajarea unei utilizări mai extinse a achizițiilor publice ecologice);
- prezentarea de propuneri pentru modernizarea și decarbonizarea sectorului transporturilor, contribuind, astfel, la creșterea competitivității. Acest lucru poate fi realizat printr-un ansamblu de măsuri, de exemplu măsuri de infrastructură precum dezvoltarea rapidă a unor infrastructuri de rețea de mobilitate electrică, gestionarea eficientă a traficului, logistică mai performantă, urmărirea reducerii emisiilor de CO₂ pentru autovehiculele rutiere, pentru sectoarele aviației și maritim, inclusiv lansarea unei inițiative majore privind automobilele ecologice europene, care va contribui la promovarea noilor tehnologii, inclusiv a autovehiculelor electrice și hibride, printr-o combinație de măsuri de sprijin care cuprind cercetarea, stabilirea unor standarde comune și dezvoltarea infrastructurii necesare;

- accelerarea punerii în aplicare a unor proiecte strategice cu o valoare adăugată ridicată pentru Europa, în vederea eliminării principalelor blocaje, în special în secțiunile transfrontaliere și nodurile intermodale (orașe, porturi, platforme logistice);
- finalizarea pieței interne a energiei și punerea în aplicare a planului privind tehnologiile energetice strategice (SET). În acest sens, promovarea surselor regenerabile de energie constituie, de asemenea, o prioritate;
- prezentarea unei inițiative privind evoluția rețelelor europene, inclusiv a rețelelor transeuropene de energie, către o super-rețea europeană, „rețele inteligente” și interconectarea, în special a surselor regenerabile de energie, la rețea (cu sprijinul fondurilor structurale și al BEI). În acest sens, este necesară promovarea proiectelor de infrastructură de importanță strategică majoră pentru UE în zona baltică, în Balcani, în regiunea mediteraneeană și în Eurasia;
- adoptarea și implementarea unui Plan de acțiune revizuit privind eficiența energetică și promovarea unui program substanțial în domeniul utilizării eficiente a resurselor (sprijinind atât IMM-urile, cât și gospodăriile) prin utilizarea fondurilor structurale și a altor tipuri de fonduri în vederea mobilizării de noi finanțări prin intermediul modelelor existente și foarte eficiente de scheme de investiții inovatoare. Această măsură ar trebui să determine modificări ale modului de consum și de producție;
- stabilirea unei viziuni privind modificările structurale și tehnologice necesare pentru a face tranziția către o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și rezistentă la schimbările climatice până în 2050, fapt care va permite UE să își atingă obiectivele privind reducerea emisiilor și biodiversitatea. Aceasta include prevenirea dezastrelor și reacția la acestea, precum și exploatarea contribuției pe care politicile de coeziune, agricolă, de dezvoltare rurală și maritimă o au în lupta împotriva schimbărilor climatice, în special prin măsuri de adaptare bazate pe o utilizare mai eficientă a resurselor, care vor contribui, de asemenea, la îmbunătățirea securității alimentare la nivel mondial.

La nivel național, statele membre vor trebui:

- să elimine treptat subvențiile dăunătoare mediului, făcând excepții doar în cazul persoanelor defavorizate;
- să dezvolte instrumente de piață, precum stimulente fiscale și achiziții publice menite să adapteze metodele de producție și de consum;
- să dezvolte infrastructuri energetice și de transport inteligente, modernizate și complet interconectate și să utilizeze pe deplin TIC;
- să asigure implementarea coordonată a proiectelor de infrastructură, în cadrul rețelei centrale a UE, care contribuie în mod decisiv la eficacitatea sistemului de transport al UE, în ansamblul său;
- să se concentreze asupra dimensiunii urbane a transporturilor, responsabile de o mare parte din emisiile generate și din congestiile rețelelor;
- să utilizeze reglementarea, dezvoltând standarde de performanță energetică în construcții și instrumente de piață precum impozitarea, subvențiile și achizițiile publice pentru a reduce consumul de energie și de resurse și să utilizeze fondurile structurale pentru a investi în construcția de clădiri publice eficiente din punct de vedere energetic și într-o reciclare mai eficientă;
- să stimuleze instrumente care permit economisirea de energie și care ar putea crește eficiența în sectoarele mari consumatoare de energie, precum cele bazate pe folosirea TIC.

Inițiativa emblematică „O politică industrială adaptată erei globalizării”

Industria și mai ales IMM-urile au fost grav afectate de criza economică și toate sectoarele se confruntă cu provocările generate de globalizare și de adaptarea proceselor lor de producție și a produselor lor la o economie cu emisii scăzute de carbon. Impactul acestor provocări va fi diferit de la un sector la altul: în timp ce unele sectoare vor trebui să se „reinventeze”, altele vor beneficia de noi oportunități de afaceri create de aceste provocări. Comisia va colabora strâns cu părțile interesate din diverse sectoare (cu întreprinderile, cu sindicatele, cu mediul academic, cu ONG-urile, cu organizațiile de consumatori) și va elabora un cadru pentru o politică industrială modernă, care să sprijine spiritul antreprenorial, să ghideze și să ajute industria pentru a fi în măsură să facă față acestor provocări, să promoveze competitivitatea sectorului industriei primare, al producției și al serviciilor din Europa și să le ajute să valorifice oportunitățile create de globalizare și de economia ecologică. Cadrul va viza toate elementele lanțului de valori din ce în ce mai internațional, de la accesul la materii prime la serviciile post-vânzare.

La nivelul UE, Comisia va depune eforturi pentru:

- stabilirea unei politici industriale care să creeze condițiile cele mai favorabile pentru a menține și a dezvolta o bază industrială puternică, competitivă și diversificată în Europa, precum și pentru a sprijini tranziția sectoarelor de producție către o utilizare mai eficientă a energiei și a resurselor;
- dezvoltarea unei abordări orizontale a politicii industriale, care să combine diverse instrumente de politică (de exemplu, reglementarea „inteligentă”, modernizarea achizițiilor publice, normele în materie de concurență și stabilirea de standarde);
- îmbunătățirea mediului de afaceri, în special pentru IMM-uri, inclusiv prin reducerea costurilor de tranzacție aferente desfășurării unei activități economice în Europa, prin promovarea clusterelor și prin îmbunătățirea accesului convenabil la finanțare;
- promovarea restructurării sectoarelor aflate în dificultate pentru orientarea acestora către activități de viitor, inclusiv prin redistribuirea rapidă a competențelor către sectoarele și piețele cu un ritm alert de creștere și prin acordarea de sprijin prin intermediul sistemului de ajutoare de stat de care dispune UE și/sau prin Fondul de ajustare la globalizare;
- promovarea tehnologiilor și a metodelor de producție care reduc utilizarea resurselor naturale și sporesc investițiile în patrimoniul natural al UE;
- promovarea internaționalizării IMM-urilor;
- asigurarea faptului că rețelele de transport și de logistică permit industriei din toată Uniunea să beneficieze de acces efectiv pe piața unică și, într-un context mai larg, pe piața internațională;
- dezvoltarea unei politici spațiale eficiente care să pună la dispoziție instrumentele necesare depășirii unor provocări-cheie la nivel mondial și care să obțină rezultate, în special în ceea ce privește programele Galileo și GMES;
- sporirea competitivității sectorului turismului în Europa;
- revizuirea reglementărilor în vederea sprijinirii tranziției sectoarelor serviciilor și producției către o utilizare mai eficientă a resurselor, inclusiv printr-o reciclare mai eficientă; îmbunătățirea modului în care sunt definite standardele europene, astfel încât standardele europene și internaționale să stimuleze competitivitatea pe termen lung a industriei europene. Acest lucru va include promovarea comercializării și a adoptării unor tehnologii generice esențiale;
- reînnoirea strategiei UE de promovare a responsabilității sociale a întreprinderilor, ca element-cheie în asigurarea încrederii pe termen lung a angajaților și a consumatorilor.

La nivel național, statele membre vor trebui:

- să îmbunătățească mediul de afaceri, în special pentru IMM-urile inovatoare, inclusiv prin achiziții publice menite să sprijine inițiativele care încurajează inovarea;

- să amelioreze condițiile de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală;
- să reducă sarcina administrativă a societăților și să amelioreze calitatea legislației în domeniul afacerilor;
- să colaboreze strâns cu părțile interesate din diverse sectoare (cu întreprinderile, cu sindicatele, cu mediul academic, cu ONG-urile, cu organizațiile de consumatori) pentru a identifica blocajele și a dezvolta o analiză comună cu privire la modalitățile de a menține o bază industrială și de cunoaștere solidă și de a plasa UE într-o poziție de lider în ceea ce privește dezvoltarea durabilă la nivel mondial.

Creștere favorabilă incluziunii – o economie cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, asigurând coeziunea economică, socială și teritorială

O creștere favorabilă incluziunii presupune asigurarea autonomiei cetățenilor prin rate ridicate ale ocupării forței de muncă, investirea în dezvoltarea competențelor, combaterea sărăciei și modernizarea piețelor muncii și a sistemelor de formare și de protecție socială pentru a ajuta cetățenii să anticipeze și să gestioneze schimbările, precum și pentru a construi o societate solidară. De asemenea, este esențial ca beneficiile creșterii economice să fie accesibile în toate regiunile Uniunii, inclusiv în regiunile ultraperiferice, consolidând astfel coeziunea teritorială. O creștere favorabilă incluziunii presupune să se asigure tuturor cetățenilor acces și oportunități pe tot parcursul vieții. Europa trebuie să își valorifice pe deplin potențialul de forță de muncă pentru a face față provocărilor pe care le reprezintă îmbătrânirea populației și creșterea concurenței mondiale. Vor fi necesare politici de promovare a egalității de șanse între femei și bărbați pentru a crește participarea forței de muncă, ceea ce va contribui la creștere și la coeziune sociale.

Europa trebuie să acționeze în următoarele domenii:

- ocuparea forței de muncă: din cauza schimbărilor demografice, forța de muncă de care dispunem este în scădere. Numai două treimi din populația noastră activă are în prezent un loc de muncă, în comparație cu peste 70% în SUA și în Japonia. Rata ocupării forței de muncă este scăzută în special în rândul femeilor și al lucrătorilor în vârstă. Tinerii au fost grav afectați de criză, cunoscând o rată a șomajului de peste 21%. Se întrevede un risc ridicat ca persoanele neintegrate în câmpul muncii sau care au legături slabe cu acesta să piardă teren pe piața muncii;
- competențele: aproximativ 80 de milioane de persoane au competențe reduse sau de bază, însă persoanele mai instruite sunt cele care beneficiază, în principal, de posibilitățile oferite de învățarea de-a lungul vieții. Până în 2020, 16 milioane de locuri de muncă vor necesita un nivel înalt de calificare, în timp ce numărul locurilor de muncă pentru care se vor cere competențe reduse va scădea cu 12 milioane. Pentru ca lucrătorii să aibă o viață activă mai îndelungată, este nevoie, de asemenea, să le oferim posibilitatea de a dobândi și de a dezvolta noi competențe pe tot parcursul vieții;
- combaterea sărăciei: înainte de criză, 80 de milioane de persoane erau amenințate de sărăcie. 19 milioane dintre acestea sunt copii. 8% dintre persoanele care au un loc de muncă nu câștigă suficient pentru a ieși din sărăcie. Șomerii sunt, în special, afectați.

Acțiunile din cadrul acestei priorități vor necesita modernizarea și consolidarea politicilor noastre în materie de ocupare a forței de muncă, de educație și de formare, precum și a sistemelor noastre de protecție socială, prin sporirea participării pe piața muncii și prin reducerea șomajului structural, precum și prin creșterea responsabilității sociale a întreprinderilor în cadrul comunității de afaceri. În acest sens, va fi important să se asigure accesul populației la centre de îngrijire a copiilor și la

centre destinate altor persoane aflate în întreținere. Va fi esențial să se pună în aplicare principiile privind flexicuritatea și să se ofere cetățenilor posibilitatea de a dobândi noi competențe care să le permită să se adapteze la noile condiții și la eventualele schimbări de carieră. Va fi nevoie de un efort deosebit pentru a combate sărăcia și excluziunea socială și pentru a reduce inegalitățile în materie de sănătate, astfel încât beneficiile creșterii să poată fi accesibile tuturor. Capacitatea noastră de a face față provocării pe care o reprezintă promovarea unei îmbătrâniri active și sănătoase a populației va fi la fel de importantă în asigurarea coeziunii sociale și a unei productivități mai ridicate.

Inițiativa emblematică „O agendă pentru noi competențe și noi locuri de muncă”

Obiectivul este de a crea condițiile necesare modernizării piețelor muncii pentru a crește nivelurile de ocupare a forței de muncă și pentru a asigura sustenabilitatea modelelor noastre sociale. Pentru aceasta este nevoie să promovăm autonomia cetățenilor prin dobândirea de noi competențe care să permită forței noastre de muncă actuale și viitoare să se adapteze la noile condiții și la eventualele schimbări de carieră, să reducă șomajul și să sporească productivitatea muncii.

La nivelul UE, Comisia va depune eforturi pentru:

- definirea și punerea în aplicare a celei de a doua etape a agendei de flexicuritate, împreună cu partenerii sociali europeni, pentru a identifica modalitățile de a îmbunătăți gestionarea tranzițiilor economice, de a combate șomajul și de a crește ratele de activitate;
- adaptarea cadrului legislativ, în conformitate cu principiile reglementării „inteligente”, la evoluția modelelor de organizare a muncii (de exemplu, orele de lucru, detașarea lucrătorilor) și la noile riscuri la adresa sănătății și a securității muncii;
- facilitarea și promovarea mobilității lucrătorilor în interiorul UE și asigurarea unei corespondențe mai bune între cererea și oferta de locuri de muncă, prin intermediul unui sprijin financiar adecvat acordat din fondurile structurale, în special din Fondul social european (FSE), și promovarea unei politici în materie de migrație a lucrătorilor cuprinzătoare și orientate către viitor, care să răspundă, într-un mod flexibil, priorităților și nevoilor de pe piața muncii;
- consolidarea capacității partenerilor sociali și valorificarea pe deplin a potențialului de soluționare a problemelor oferit de dialogul social la toate nivelurile (la nivelul UE, la nivel național/regional, la nivel sectorial și la nivelul întreprinderilor), precum și promovarea unei cooperări mai strânse între instituțiile de pe piața muncii, inclusiv între serviciile publice de ocupare a forței de muncă din statele membre;
- impulsivarea cadrului strategic de cooperare în materie de educație și formare în care să fie implicate toate părțile interesate. Acest lucru ar trebui să aibă drept rezultat punerea în aplicare a principiilor învățării de-a lungul vieții (în cooperare cu statele membre, cu partenerii sociali și cu experți), inclusiv prin parcursuri educaționale flexibile între diverse sectoare și niveluri de educație și formare și prin sporirea atractivității educației și formării profesionale. Partenerii sociali la nivel european ar trebui consultați în vederea dezvoltării unei inițiative proprii în acest domeniu;
- asigurarea dobândirii competențelor necesare în vederea continuării studiilor și a integrării pe piața muncii, precum și a recunoașterii acestora pe tot parcursul educației generale, profesionale, superioare și din viața adultă și dezvoltarea unui limbaj și a unor instrumente operaționale comune pentru educație/formare și muncă: un cadru european pentru aptitudini, competențe și profesii (ESCO).

La nivel național, statele membre vor trebui:

- să pună în aplicare măsurile naționale de flexicuritate, astfel cum s-a convenit în cadrul Consiliului European, să reducă segmentarea pieței muncii și să faciliteze tranzițiile și reconcilierea vieții profesionale cu viața privată;

- să analizeze și să monitorizeze în mod regulat eficiența sistemelor fiscale și de asigurări sociale pentru a asigura rentabilitatea muncii, acordând o atenție specială persoanelor cu un nivel scăzut de calificare și eliminând în același timp măsurile care descurajează desfășurarea de activități independente;
- să promoveze noi forme de reconciliere a vieții profesionale cu cea privată și politici de îmbătrânire activă și să sporească egalitatea de șanse între femei și bărbați;
- să promoveze și să monitorizeze concretizarea eficace a rezultatelor dialogului social;
- să impulsioneze punerea în aplicare a Cadrului european al calificărilor, prin instituirea unor cadre naționale ale calificărilor;
- să asigure dobândirea competențelor necesare în vederea continuării studiilor și a integrării pe piața muncii, precum și recunoașterea acestora pe tot parcursul educației generale, profesionale, superioare și din viața adultă, inclusiv în cadrul învățării non-formale și informale;
- să dezvolte parteneriate între mediul educației/formării și cel al muncii, în special prin implicarea partenerilor sociali în planificarea ofertelor de educație și formare.

Inițiativa emblematică „O platformă europeană de combatere a sărăciei”

Obiectivul este de a asigura coeziunea economică, socială și teritorială, ca o continuare a anului în curs, care reprezintă Anului european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale, în vederea sensibilizării opiniei publice și a recunoașterii drepturilor fundamentale ale persoanelor care se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială, acordându-le acestora posibilitatea de a duce o viață demnă și de a juca un rol activ în societate.

La nivelul UE, Comisia va depune eforturi pentru:

- transformarea metodei deschise de coordonare în materie de excluziune socială și de protecție socială într-o platformă de cooperare, de evaluare colegială și de schimb de bune practici, precum și într-un instrument de încurajare a angajamentului actorilor din sectorul public și privat de a reduce excluziunea socială și de a întreprinde acțiuni concrete, inclusiv prin acordarea de sprijin specific din fondurile structurale, în special din FSE;
- elaborarea și punerea în aplicare a unor programe care vizează promovarea inovării sociale în rândul grupurilor celor mai vulnerabile, în special prin punerea la dispoziția comunităților defavorizate a unor forme de educație și de formare și a unor oportunități inovatoare de încadrare în muncă, combaterea discriminării (de exemplu, a persoanelor cu handicap) și dezvoltarea unei noi agende pentru integrarea migrantilor, care să îi ajute pe aceștia să își valorifice la maximum potențialul;
- evaluarea caracterului adecvat și a sustenabilității sistemelor de protecție socială și de pensii și identificarea modalităților de îmbunătățire a accesului la sistemele de sănătate.

La nivel național, statele membre vor trebui:

- să promoveze responsabilitatea colectivă și individuală pe care o împart în domeniul combaterii sărăciei și excluziunii sociale;
- să definească și să pună în aplicare măsuri care vizează situația specifică a grupurilor cu un grad de risc ridicat (precum familiile monoparentale, femeile în vârstă, minoritățile, romii, persoanele cu handicap și personale fără adăpost);
- să își dezvolte pe deplin sistemele de securitate socială și de pensii pentru a asigura un nivel adecvat al ajutorului pentru venit și al accesului la asistență medicală.

3. VERIGI LIPSĂ ȘI BLOCAJE

Toate politicile, instrumentele și actele legislative ale UE, precum și instrumentele sale financiare ar trebui mobilizate pentru realizarea obiectivelor strategiei. Comisia intenționează să își consolideze principalele politici și instrumente, precum piața unică, bugetul și agenda economică externă a UE pentru a se concentra asupra îndeplinirii obiectivelor strategiei Europa 2020. Propunerile operaționale menite să asigure contribuția deplină a acestor instrumente la strategie fac parte integrantă din Europa 2020.

3.1. O piață unică pentru secolul 21

O piață unică mai puternică, mai aprofundată și mai cuprinzătoare reprezintă un element vital pentru asigurarea creșterii și crearea de locuri de muncă. Cu toate acestea, tendințele actuale arată semne de slăbire a integrării și de dezamăgire cu privire la piața unică. Criza a adăugat la acestea tentația naționalismului economic. Vigilența Comisiei și simțul răspunderii de care au dat dovadă toate statele membre au împiedicat deriva către dezintegrare. Cu toate acestea, este nevoie de un nou impuls – de un real angajament politic – pentru a relansa piața unică, prin adoptarea rapidă a inițiativelor menționate anterior. Un astfel de angajament politic va necesita o combinație de măsuri pentru a elimina lacunele pieței unice.

În fiecare zi, întreprinderile și cetățenii se confruntă cu persistenta realitate a blocajelor care afectează activitățile transfrontaliere, în ciuda existenței juridice a pieței unice. Aceștia își dau seama că rețelele nu sunt suficiente de bine interconectate și că aplicarea normelor din domeniul pieței unice rămâne inegală. Adesea, pentru una și aceeași tranzacție, întreprinderile și cetățenii încă mai trebuie să se confrunte cu 27 de sisteme juridice diferite. În timp ce întreprinderile noastre încă se confruntă cu realitatea de zi cu zi a fragmentării și a normelor divergente, concurenții lor din China, SUA sau Japonia pot beneficia pe deplin de puterea pe care le-o acordă piețele lor interne de mari dimensiuni.

Piața unică a fost concepută înaintea apariției internetului, înainte ca tehnologiile informației și comunicațiilor să devină unul dintre principalii factori de creștere și înainte ca serviciile să ocupe un loc predominant în economia europeană. Apariția unor noi servicii (de exemplu, în domenii precum conținutul și media, sănătatea, sistemele inteligente de măsurare a consumului de energie) reprezintă un potențial considerabil, însă Europa nu va exploata acest potențial decât dacă va depăși fragmentarea care blochează în prezent fluxul de conținut online și accesul consumatorilor și al întreprinderilor.

Pentru a orienta piața unică în direcția îndeplinirii obiectivelor strategiei Europa 2020, este nevoie de piețe funcționale și conectate în mod adecvat, în cadrul cărora concurența și accesul consumatorilor să stimuleze creșterea și inovarea. Pe baza Directivei privind serviciile, trebuie creată o piață unică deschisă care să asigure în același timp calitatea serviciilor furnizate consumatorilor. Transpunerea deplină a Directivei privind serviciile ar putea crește cu 45% volumul comerțului cu servicii comerciale și cu 25% investițiile străine directe, generând o creștere a PIB-ului cuprinsă între 0,5% și 1,5%.

Trebuie ameliorat accesul IMM-urilor la piața unică. Spiritul antreprenorial trebuie dezvoltat prin inițiative concrete de politică, inclusiv printr-o simplificare a dreptului societăților comerciale (procedurile de faliment, statutul societăților private etc.) și prin inițiative care să le permită antreprenorilor să se relanseze după faliment. Trebuie să li se acorde cetățenilor mijloacele necesare pentru a participa pe deplin la piața unică. În acest sens, trebuie consolidată capacitatea cetățenilor

de a achiziționa bunuri și servicii transfrontaliere, în special online, precum și încrederea lor în efectuarea unor astfel de achiziții.

Prin punerea în aplicare a politicii în domeniul concurenței, Comisia va asigura menținerea unei piețe unice deschise, care să protejeze egalitatea de șanse a întreprinderilor și să combată protecționismul național. Politica în domeniul concurenței va avea însă o contribuție mai importantă la realizarea obiectivelor strategiei Europa 2020. Politica în domeniul concurenței asigură faptul că piețele oferă condiții favorabile inovării, garantând, de exemplu, respectarea brevetelor și a drepturilor de proprietate. Prevenirea abuzului de piață și a înțelegerilor neconcurențiale între întreprinderi are un efect încurajator care permite stimularea inovării. Politica privind ajutoarele de stat poate contribui, de asemenea, în mod activ și pozitiv la realizarea obiectivelor strategiei Europa 2020 prin stimularea și sprijinirea inițiativelor de dezvoltare a unor tehnologii mai inovatoare, mai eficiente și mai ecologice, facilitând totodată accesul la ajutoare publice pentru investiții, capital de risc și finanțare destinată cercetării și dezvoltării.

Comisia va propune acțiuni destinate eliminării blocajelor de pe piața unică prin:

- consolidarea structurilor pentru a pune în aplicare, în timp util și în mod adecvat, măsurile privind piața unică, inclusiv reglementarea rețelelor, Directiva privind serviciile și pachetul legislativ și de supraveghere a piețelor financiare, pentru a asigura aplicarea lor eficientă și pentru a soluționa rapid eventualele probleme;
- continuarea lucrărilor în cadrul agendei pentru o reglementare inteligentă, examinând, printre altele, posibilitatea de a privilegia mai degrabă utilizarea de regulamente decât de directive, lansarea de evaluări ex-post privind legislația existentă, continuarea monitorizării pieței, reducerea sarcinii administrative, eliminarea obstacolelor fiscale, îmbunătățirea mediului de afaceri, în special pentru IMM-uri, precum și sprijinirea spiritului antreprenorial;
- adaptarea legislației europene și naționale la era digitală pentru a promova circulația conținutului, care să asigure un nivel înalt de încredere pentru consumatori și societăți. Acest lucru necesită actualizarea normelor privind răspunderea juridică, garanțiile, livrarea și soluționarea litigiilor;
- facilitarea și reducerea costurilor pe care trebuie să le suporte întreprinderile și consumatorii pentru a încheia contracte cu parteneri din celelalte țări ale UE, în special prin oferirea unor soluții armonizate pentru contractele încheiate cu consumatorii și a unui model UE de clauze contractuale, precum și prin realizarea de progrese în vederea instituirii, cu caracter opțional, a unui drept european în materie de contracte;
- facilitarea și reducerea costurilor pe care trebuie să le suporte întreprinderile și consumatorii pentru a asigura respectarea contractelor și recunoașterea hotărârilor judecătorești și a documentelor în alte țări ale UE.

3.2. Investirea în creștere: politica de coeziune, mobilizarea bugetului UE și finanțările private

Coeziunea economică, socială și teritorială va rămâne în centrul strategiei Europa 2020 pentru a asigura că toate energiile și capacitățile sunt mobilizate și orientate către urmărirea priorităților strategiei. Politica de coeziune și fondurile structurale, care își păstrează importanța ca elemente de

sine stătătoare, reprezintă totodată mecanisme-cheie de execuție pentru realizarea priorităților de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii în statele membre și în regiunile acestora.

Criza financiară a avut un impact puternic asupra capacității întreprinderilor și a administrațiilor europene de a finanța proiecte de investiții și de inovare. În vederea realizării obiectivelor strategiei Europa 2020 este esențial să dispunem de un mediu legislativ care să asigure atât eficacitatea, cât și siguranța piețelor financiare. De asemenea, Europa trebuie să facă tot ceea ce îi stă în putință pentru a mobiliza mijloacele sale financiare și pentru a experimenta noi metode de combinare a finanțărilor publice și private și de creare a unor instrumente inovatoare de finanțare a investițiilor necesare, inclusiv prin intermediul parteneriatelor între sectorul public și cel privat (PPP). Banca Europeană de Investiții și Fondul European de Investiții pot contribui la sprijinirea unui „cerc virtuos”, în care inovarea și spiritul antreprenorial pot beneficia de finanțări rentabile de la primele investiții până la cotarea pe piețele bursiere, în parteneriat cu numeroasele inițiative și scheme publice care sunt deja funcționale la nivel național.

Cadrul financiar multianual al UE va trebui să reflecte, de asemenea, prioritățile pe termen lung în materie de creștere. Comisia intenționează să includă aceste priorități, odată ce se va ajunge la un acord în această privință, în propunerile sale pentru următorul cadru financiar multianual, care urmează să fie prezentat anul viitor. Discuțiile ar trebui să nu se limiteze numai la nivelurile de finanțare, ci să abordeze și modalitățile în care trebuie concepute instrumentele de finanțare, precum fondurile structurale, fondurile destinate agriculturii și dezvoltării rurale, programul-cadru de cercetare și programul-cadru pentru competitivitate și inovare (PCI), pentru a contribui la realizarea obiectivelor strategiei Europa 2020, astfel încât să se maximizeze impactul, să se asigure eficacitate și să se ofere o valoare adăugată a UE. Va fi important să găsim modalități de a crește impactul bugetului UE, care, deși este redus, poate avea un efect catalizator important atunci când este bine direcționat.

Comisia va propune acțiuni de dezvoltare a unor soluții de finanțare inovatoare care să sprijine obiectivele strategiei Europa 2020 prin:

- valorificarea pe deplin a posibilităților de sporire a eficienței și a eficacității bugetului de care dispune în prezent UE, printr-o ierarhizare mai bună a priorităților și printr-o corelare mai bună a cheltuielilor UE cu obiectivele strategiei Europa 2020, în vederea eliminării fragmentării actuale a instrumentelor de finanțare ale UE (de exemplu, cercetare, dezvoltare și inovare, investiții în infrastructurile-cheie de rețele transfrontaliere de energie și transporturi, precum și tehnologii cu emisii reduse de carbon). Revizuirea cadrului financiar reprezintă o oportunitate care ar trebui exploatată pe deplin pentru a dezvolta potențialul instrumentelor financiare inovatoare, asigurându-se în același timp buna gestiune financiară;
- elaborarea unor noi instrumente de finanțare, în special în cooperare cu BEI/FEI și cu sectorul privat, care să răspundă nevoilor încă neîndeplinite ale întreprinderilor. În cadrul viitorului plan de cercetare și inovare, Comisia va coordona, împreună cu BEI/FEI, o inițiativă menită să adune capitaluri suplimentare pentru finanțarea întreprinderilor inovatoare, aflate în creștere.
- concretizarea unei piețe europene eficiente a capitalului de risc, care va facilita astfel, în mare măsură, accesul direct al întreprinderilor la piețele de capital și va analiza metodele de stimulare a acordării de fonduri de către sectorul privat care să asigure disponibilitatea finanțărilor pentru întreprinderile tinere și pentru IMM-urile inovatoare.

3.3. Utilizarea instrumentelor noastre de politică externă

Creșterea globală va oferi exportatorilor europeni noi oportunități și un acces competitiv la importuri esențiale. Trebuie utilizate toate instrumentele politicii economice externe în vederea stimulării creșterii în Europa prin participarea noastră pe piețele deschise și echitabile din toată lumea. Acest principiu se aplică aspectelor externe ale diverselor noastre politici interne (de exemplu, în domeniile energiei, transporturilor, agriculturii, cercetării și dezvoltării), însă este valabil, în special, pentru comerț și pentru coordonarea politicii macroeconomice internaționale. O Europă deschisă, care funcționează într-un cadru internațional reglementat, reprezintă cea mai bună cale de a exploata beneficiile globalizării, ceea ce va spori creșterea și ocuparea forței de muncă. În același timp, Europa trebuie să își facă simțită prezența pe scena internațională într-un mod mai eficace, asumându-și un rol de prim-plan în modelarea viitoarei ordini economice mondiale în cadrul G20 și urmărind interesele europene prin utilizarea activă a tuturor instrumentelor de care dispunem.

Este necesar ca o parte din creșterea pe care trebuie să o genereze Europa în următorii zece ani să provină din economiile emergente, deoarece clasele medii din aceste țări se dezvoltă și importă mărfuri și servicii în care Uniunea Europeană deține un avantaj comparativ. Fiind cel mai mare bloc comercial din lume, UE va prospera dacă va adopta o atitudine deschisă față de restul lumii și dacă va acorda o atenție deosebită măsurilor prin care celelalte economii dezvoltate sau emergente anticipează tendințele viitoare sau se adaptează la acestea.

Un obiectiv esențial ar trebui să fie luarea de măsuri în cadrul OMC și la nivel bilateral pentru a facilita accesul pe piață al întreprinderilor din UE, inclusiv al IMM-urilor, precum și condiții echitabile de concurență pentru concurenții noștri externi. În plus, ar trebui să raționalizăm dialogurile noastre de reglementare și să punem accentul, în special, pe noi domenii, precum clima și creșterea nepoluantă, amplificându-ne, în măsura posibilităților, influența la nivel mondial, prin promovarea echivalenței, a recunoașterii reciproce și a convergenței în ceea ce privește aspectele de reglementare esențiale, precum și a adoptării normelor și a standardelor noastre.

Strategia Europa 2020 este relevantă nu numai pentru țările din UE, ci și pentru țările candidate și pentru țările din vecinătatea noastră, cărora le poate oferi un potențial considerabil, ajutându-le totodată să își consolideze propriile eforturi de reformă. Extinderea zonei în care se aplică normele UE va crea noi oportunități atât pentru UE, cât și pentru vecinii săi.

În plus, unul dintre obiectivele cruciale în următorii câțiva ani va fi dezvoltarea de relații strategice cu economiile emergente pentru a discuta preocupările comune, pentru a promova coreglementarea și alte tipuri de cooperare, precum și pentru a soluționa chestiunile bilaterale. Structurile care vor sta la baza acestor relații vor trebui să fie flexibile și să aibă mai degrabă un caracter politic decât unul tehnic.

În 2010, Comisia va elabora o strategie comercială pentru Europa 2020, care va cuprinde următoarele elemente:

- concentrarea asupra încheierii negocierilor comerciale multilaterale și bilaterale în curs, în special a celor cu cel mai mare potențial economic, precum și asupra asigurării unei respectări mai bune a acordurilor existente, punând accentul pe obstacolele netarifare din calea comerțului;

- inițiative de deschidere comercială pentru sectoarele de viitor, cum ar fi produsele și tehnologiile ecologice, produsele și serviciile de înaltă tehnologie, precum și inițiative privind standardizarea internațională, în special în domeniile de creștere;
- propuneri de dialoguri strategice la nivel înalt cu partenerii-cheie pentru a discuta o gamă largă de aspecte strategice, printre care accesul la piață, cadrul de reglementare, dezechilibrele mondiale, energie și schimbări climatice, accesul la materii prime, sărăcia în lume, educația și dezvoltarea. Comisia va depune eforturi pentru a consolida Consiliul Economic Transatlantic cu SUA și dialogul politic la nivel înalt cu China și pentru a aprofunda relațiile cu Japonia și Rusia;
- începând cu 2011 și apoi în fiecare an înainte de Consiliul European de primăvară, un raport privind obstacolele în calea comerțului și a investițiilor, în care să fie identificate metodele de îmbunătățire a accesului pe piață și a mediului de reglementare pentru întreprinderile din UE.

UE este un actor mondial și își ia în serios responsabilitățile internaționale. UE a dezvoltat un parteneriat real cu țările în curs de dezvoltare, care vizează eradicarea sărăciei, promovarea creșterii și îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM). Avem o relație deosebit de apropiată cu Africa și va trebui să investim și mai mult în viitor pentru dezvoltarea acestui parteneriat strâns. Acest lucru va avea loc în contextul mai larg al eforturilor depuse în prezent în scopul majorării ajutorului pentru dezvoltare și al îmbunătățirii eficienței programelor noastre de ajutor, în special prin împărțirea eficientă a sarcinilor cu statele membre și prin reflectarea în mai mare măsură a obiectivelor de dezvoltare în cadrul celorlalte politici ale Uniunii Europene.

4. IEȘIREA DIN CRIZĂ: PRIMII PAȘI CĂTRE 2020

Instrumentele de politică au fost utilizate în mod decisiv și pe scară largă pentru a contracara criza. Politica fiscală a jucat, în măsura posibilităților, un rol expansionist și anticiclic; ratele dobânzilor au fost diminuate până la cel mai scăzut nivel cunoscut vreodată și nivelul infuziilor de lichidități în sectorul financiar a fost fără precedent. Guvernele au acordat băncilor sprijin masiv, prin garanții, prin recapitalizare sau prin „curățarea” bilanțurilor de activele depreciate; alte sectoare economice au beneficiat de sprijin prin intermediul cadrului temporar și excepțional al ajutoarelor de stat. Toate aceste măsuri au fost și sunt în continuare justificate, însă nu li se poate da un caracter permanent. Nivelurile ridicate ale datoriei publice nu pot fi susținute pe termen nedefinit. Urmărirea obiectivelor strategiei Europa 2020 trebuie să se bazeze pe o strategie credibilă de ieșire din criză care să vizeze, pe de o parte, politica bugetară și monetară și, pe de altă parte, ajutorul direct acordat de guvern sectoarelor economice, în special sectorului financiar. Ordinea de aplicare a acestor câteva strategii de ieșire din criză este importantă. Consolidarea coordonării politicilor economice, în special în cadrul zonei euro, ar trebui să asigure succesul strategiei globale de ieșire din criză.

4.1. Definirea unei strategii credibile de ieșire din criză

Date fiind incertitudinile cu privire la perspectivele economice și la vulnerabilitatea sectorului financiar, măsurile de sprijin ar trebui retrase numai atunci când se va putea considera că redresarea economică nu mai depinde de sprijin extern și când va fi fost restaurată stabilitatea financiară⁴. Retragerea măsurilor temporare legate de criză ar trebui să se realizeze în mod coordonat și să țină

⁴ European Council conclusions of 10/11 December 2009.

seama de eventualele efecte de contagiune propagate de la un stat membru la altul și de interacțiunile dintre diversele instrumente de politică. Ar trebui restaurată disciplina în materie de ajutoare de stat, începând cu sistarea cadrului temporar al ajutoarelor de stat. O astfel de abordare coordonată ar trebuie să se bazeze pe următoarele principii:

- retragerea stimulentei fiscale ar trebui să înceapă de îndată ce redresarea va fi certă. Cu toate acestea, dat fiind că momentul oportun poate fi diferit de la o țară la alta, este nevoie de un grad înalt de coordonare la nivel european;
- sprijinul pentru șomajul de scurtă durată ar trebui retras progresiv numai după ce se poate considera că există o tendință clară de creștere a PIB-ului și, implicit, după ce ocuparea forței de muncă, cu întârzierea obișnuită, va fi început să crească;
- schemele de ajutor sectorial ar trebui retrase progresiv într-un stadiu incipient deoarece presupun costuri bugetare ridicate și se consideră că și-au îndeplinit pe deplin obiectivele, precum și din cauza posibilelor lor efecte de denaturare a pieței unice;
- sprijinul în vederea accesului la finanțare ar trebui să continue până când vor exista semne clare că, în general, condițiile de finanțare au revenit la normal;
- retragerea sprijinului pentru sectorul financiar, începând cu schemele de garanții guvernamentale, va depinde de starea economiei, în general, și de stabilitatea sistemului financiar, în special.

4.2. Reforma sistemului financiar

O prioritate-cheie pe termen scurt va fi restaurarea unui sector financiar solid, stabil și sănătos care să fie în măsură să finanțeze economia reală. Acest lucru va necesita concretizarea completă și în timp util a angajamentelor G20. Vor trebui îndeplinite, în special, cinci obiective:

- punerea în aplicare a reformelor convenite în ceea ce privește supravegherea sectorului financiar;
- eliminarea lacunelor de reglementare, promovarea transparenței, a stabilității și a responsabilității, în special în ceea ce privește instrumentele derivate și infrastructura pieței;
- finalizarea consolidării normelor noastre prudențiale, de contabilitate și de protecție a consumatorilor sub forma unui cadru de reglementare unic la nivel european, care să reglementeze toate piețele financiare și toți actorii de pe acestea în mod adecvat;
- consolidarea guvernantei instituțiilor financiare pentru a remedia deficiențele identificate în timpul crizei financiare în domeniul identificării și gestionării riscurilor;
- lansarea unei politici ambițioase care să ne permită, în viitor, să prevenim și, dacă este cazul, să gestionăm mai bine eventualele crize financiare și care să analizeze totodată, ținând seama de responsabilitatea specifică a sectorului financiar în actuala criză, contribuțiile adecvate ale sectorului financiar.

4.3. Continuarea consolidării bugetare inteligente pentru a se asigura o creștere pe termen lung

Dat fiind că soliditatea finanțelor publice reprezintă un element esențial pentru restaurarea condițiilor necesare creșterii durabile și creării de locuri de muncă, avem nevoie de o strategie cuprinzătoare de ieșire din criză. Acest lucru va presupune retragerea progresivă a sprijinului pe termen scurt acordat în timpul crizei și introducerea unor reforme pe termen mediu și lung care să promoveze sustenabilitatea finanțelor publice și să sporească potențialul de creștere.

Pactul de stabilitate și de creștere oferă cadrul adecvat pentru punerea în aplicare a strategiilor fiscale de ieșire din criză, iar statele membre prevăd astfel de strategii în propriile lor programe de stabilitate și convergență. Pentru majoritatea țărilor, primele semne de consolidare fiscală ar trebui să se producă în 2011. Procesul de scădere a deficitelor sub 3% din PIB ar trebuie să fie finalizat, în principiu, până în 2013. Cu toate acestea, în mai multe țări, este posibil să se impună necesitatea ca etapa de consolidare să înceapă înainte de 2011, ceea ce înseamnă că retragerea sprijinului temporar acordat în timpul crizei și consolidarea fiscală ar putea, în aceste cazuri, să se producă în același timp.

Pentru a sprijini potențialul de creștere economică al UE și sustenabilitatea modelelor noastre sociale, consolidarea finanțelor publice în contextul Pactului de stabilitate și de creștere implică definirea unor priorități și efectuarea unor alegeri dificile: coordonarea la nivelul UE poate ajuta statele membre în acest sens și poate contribui la eliminarea efectelor de contagiune. Structura și calitatea cheltuielilor publice este, de asemenea, importantă: programele de consolidare bugetară ar trebui să acorde prioritate „posturilor generatoare de creștere”, cum ar fi educația și competențele, cercetarea, dezvoltarea și inovarea, investițiile în rețele, de exemplu, internetul de mare viteză, interconexiunile rețelelor energetice și de transporturi – adică, principalelor domenii tematice ale strategiei Europa 2020.

Partea din buget consacrată veniturilor este, de asemenea, importantă și ar trebui să se acorde o atenție deosebită calității sistemului de venituri/impozite. Deși nivelul impozitelor va trebui să crească, acest lucru ar trebui să se producă, în măsura posibilităților, simultan cu introducerea în sistemele fiscale a unor elemente favorabile creșterii. De exemplu, ar trebuie evitată situația din trecut în care creșterea impozitării muncii a produs mari pierderi la nivelul locurilor de muncă. În schimb, statele membre ar trebui să încerce să transfere sarcina fiscală dinspre impozitarea muncii spre perceperea de taxe de mediu, în cadrul unei ecologizări a sistemelor fiscale.

Consolidarea fiscală și sustenabilitatea financiară pe termen lung vor trebui asociate cu reforme structurale importante, în special în ceea ce privește sistemele de pensii, de asistență medicală, de protecție socială și de educație. Administrația publică ar trebui să valorifice această situație, transformând-o într-o oportunitate de a spori eficiența și calitatea serviciilor. Politica de achiziții publice trebuie să asigure utilizarea cât mai eficientă a fondurilor publice, iar piețele de achiziții trebuie menținute deschise în întreaga UE.

4.4. Coordonarea în cadrul Uniunii economice și monetare

Pentru statele membre care au adoptat euro, moneda comună a constituit un scut valoros de apărare împotriva fluctuațiilor ratei de schimb. Criza actuală a demonstrat însă și amploarea fenomenului de interdependență între economiile țărilor aflate în zona euro, în special în domeniul financiar, ceea ce a dus la o creștere a riscului de apariție a efectelor de contagiune. În unele cazuri, modelele de creștere divergente duc la acumularea unor datorii publice foarte mari, care, la rândul lor, exercită

presiuni asupra monedei unice. Astfel, criza actuală a amplificat atât problemele cu care se confruntă zona euro, de exemplu sustenabilitatea finanțelor publice și potențialul de creștere, cât și rolul destabilizator al dezechilibrelor și al divergențelor în materie de competitivitate.

Este extrem de important și de urgent să se depășească aceste probleme existente în zona euro pentru a se asigura stabilitatea și o creștere durabilă, generatoare de locuri de muncă. Abordarea acestor provocări necesită o coordonare mai strânsă a politicilor, inclusiv:

- un cadru pentru o supraveghere mai intensă și mai cuprinzătoare a țărilor din zona euro: pe lângă consolidarea disciplinei fiscale, dezechilibrele macroeconomice și evoluția competitivității ar trebui să constituie o parte integrantă a supravegherii economice, în special în vederea facilitării unei ajustări bazate pe politici;
- un cadru pentru a răspunde amenințărilor iminente la adresa stabilității financiare a zonei euro în general;
- o reprezentare adecvată pe plan extern a zonei euro pentru a găsi o soluție fermă la problemele economice și financiare mondiale.

Comisia va face propuneri pentru a promova aceste idei.

5. OBȚINEREA DE REZULTATE: O GUVERNANȚĂ MAI PUTERNICĂ

Pentru a aduce schimbarea dorită, strategia Europa 2020 va trebui să fie mai bine direcționată, să își stabilească obiective clare și criteriile de referință transparente pentru evaluarea progreselor înregistrate. Va fi astfel nevoie de un cadru de guvernare puternic, care să utilizeze instrumentele de care dispune pentru a asigura o punere în aplicare în timp util și în mod eficace.

5.1. Propunere de arhitectură pentru strategia Europa 2020

Această strategie ar trebui să se articuleze în jurul unui abordări tematice și a unei supravegheri mai orientate a fiecărei țări. La baza acestei strategii se află forța instrumentelor de coordonare deja existente, și anume:

- **o abordare tematică**, care s-ar concentra asupra temelor menționate în secțiunea 2, în special asupra îndeplinirii celor 5 obiective principale. Principalul instrument ar consta în programul Europa 2020 și inițiativele sale emblematice, care necesită luarea de măsuri atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre (a se vedea secțiunea 2 și anexele 1 și 2). Abordarea tematică reflectă dimensiunea UE, arată clar interdependența economiilor statelor membre și permite un grad mai mare de selectivitate în alegerea inițiativelor concrete care susțin strategia și contribuie la îndeplinirea principalelor obiective UE și naționale;
- **întocmirea unor rapoarte de țară** ar contribui la îndeplinirea obiectivelor strategiei Europa 2020, ajutând statele membre să definească și să pună în aplicare strategiile de ieșire din criză, să recapete stabilitatea macroeconomică, să identifice blocajele existente la nivel național, să revină la o creștere economică durabilă și să redobândească sustenabilitatea finanțelor publice. Aceste rapoarte nu vor include numai politica fiscală, ci și aspecte macroeconomice esențiale legate de creștere și competitivitate (dezechilibrele macroeconomice) și vor trebui să asigure o abordare integrată a elaborării și punerii în aplicare a politicilor, aspect esențial în sprijinirea alegerilor pe care vor trebui să le facă

statele membre, având în vedere constrângerile la care sunt supuse din punct de vedere al finanțelor publice. Se va acorda o atenție specială funcționării zonei euro și interdependenței statelor membre.

În acest scop, rapoartele și evaluările pentru Europa 2020 și pentru Pactul de stabilitate și de creștere (PSC) vor fi realizate simultan, pentru a combina mijloacele și obiectivele, făcându-se însă în continuare distincția între instrumente și proceduri și menținând integritatea PSC. Acest lucru înseamnă că ar trebui propuse, în același timp, programele anuale de stabilitate și convergență și programele raționalizate de reformă pe care fiecare stat membru le va realiza pentru a stabili atât măsuri de raportare privind progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor, cât și principalele reforme structurale pentru a depăși blocajele existente în calea creșterii economice. Ambele programe, care ar urma să conțină trimiterile încrucișate necesare, ar trebui prezentate Comisiei și celorlalte state membre în ultimul trimestru al anului. Comitetul european pentru riscuri sistemice (CERS) ar trebui să prezinte, periodic, rapoarte privind riscurile existente la nivel macroeconomic: aceste rapoarte vor constitui o contribuție importantă la evaluarea generală. Comisia va evalua aceste programe și va prezenta un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a acestora. Se va acorda o atenție specială provocărilor legate de uniunea economică și monetară.

Astfel, Consiliul European va dispune de toate informațiile necesare în luarea deciziilor. Va avea, așadar, la dispoziție, pentru fiecare stat membru, o analiză a situației economice și a locurilor de muncă, o situație generală a bugetului, condițiile macrofinanciare și progresele înregistrate în cadrul fiecărei tematici și, în plus, va avea o imagine de ansamblu a economiei UE.

Orientări integrate

Strategia Europa 2020 va fi instituționalizată printr-o serie restrânsă de orientări integrate „Europa 2020” (care va cuprinde orientări privind ocuparea forței de muncă și orientări generale de politică economică) ce vor înlocui cele 24 de orientări existente. Aceste noi orientări vor reflecta deciziile Consiliului European și vor integra obiectivele stabilite. După ce Parlamentul European își va da avizul cu privire la orientările privind ocuparea forței de muncă, în conformitate cu tratatul, aceste orientări ar trebui aprobate, din punct de vedere politic, în cadrul Consiliului European din luna iunie, înainte de a fi adoptate de Consiliu. Odată adoptate, aceste orientări ar trebui să rămână destul de stabile până în 2014, pentru a se acorda o atenție sporită punerii în aplicare a acestora.

Recomandări privind politicile

Statelor membre le vor fi adresate recomandări privind politicile atât în contextul întocmirii rapoartelor de țară, cât și în cel al abordării tematice a strategiei Europa 2020. Pentru supravegherea fiecărei țări, acestea vor lua forma unor avize privind programele de stabilitate și de convergență, emise în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1466/1997 al Consiliului și vor fi însoțite de recomandări, în conformitate cu articolul 121 alineatul (2) din Orientările generale de politică economică. Partea tematică ar urma să includă atât recomandări privind ocuparea forței de muncă (articolul 148), cât și recomandări specifice fiecărei țări în alte domenii tematice selecționate (de exemplu, mediul de afaceri, inovarea, funcționarea pieței unice, energia și schimbările climatice etc.), ambele tipuri de recomandări putând fi incluse, în măsura în care au implicații macroeconomice, în recomandările din cadrul Orientărilor generale de politică economică menționate mai sus. Acest sistem de recomandări va contribui și la asigurarea coerenței între cadrul macroeconomic și fiscal și agendele tematice.

Recomandările formulate în contextul supravegherii fiecărei țări ar viza aspecte cu implicații importante atât la nivel macroeconomic, cât și la nivelul finanțelor publice, în timp ce recomandările din cadrul abordării tematice ar oferi consiliere amănunțită în ceea ce privește provocările microeconomice și cele legate de ocuparea forței de muncă. Aceste recomandări ar fi suficient de precise și, în mod normal, ar oferi un termen în care se așteaptă ca statele membre respective să ia măsuri (de exemplu, doi ani). Ulterior, statul membru ar stabili acțiunile pe care le va întreprinde pentru a pune în aplicare recomandarea. În cazul în care, la expirarea termenului, un stat membru nu a răspuns în mod corespunzător unei recomandări politice a Consiliului sau în cazul în care politicile statului respectiv contravin acesteia, Comisia ar putea emite un avertisment de politică [articolul 121(4)].

5.2. Contribuția părților

Colaborarea este esențială în vederea îndeplinirii acestor obiective. Având în vedere faptul că economiile noastre sunt interconectate, vom asista la o reluare a creșterii și a gradului de ocupare a forței de muncă doar dacă toate statele membre se îndreaptă în aceeași direcție, ținând cont, totodată, de circumstanțele lor specifice. Avem nevoie de implicare sporită. Consiliul European ar trebui să ofere strategiei o orientare generală, pe baza propunerilor Comisiei, în temeiul unui principiu fundamental: o valoare adăugată clară a UE. În această privință, Parlamentul European joacă un rol deosebit de important. Trebuie, de asemenea, consolidată contribuția părților interesate la nivel național și regional, precum și cea a partenerilor sociali. În anexa 3 figurează o prezentare generală și un calendar al ciclului de politică pentru strategia Europa 2020.

Implicarea totală a Consiliului European

Contrar situației actuale, în care Consiliul European este ultimul element în procesul decizional al strategiei, Consiliul European ar trebui să fie cel care orientează această strategie, în calitate de organism care asigură integrarea politicilor și gestionează interdependența dintre statele membre și UE.

Păstrându-și dreptul de urmărire orizontală a punerii în aplicare a programului Europa 2020, Consiliul European s-ar putea concentra asupra unor teme specifice (de exemplu, cercetarea și inovarea, competențele) în cadrul reuniunilor sale viitoare, oferind orientările și impulsurile necesare.

Consiliul de Miniștri

Formațiunile relevante ale Consiliului vor lucra la punerea în aplicare a programului Europa 2020 și vor îndeplini obiectivele stabilite pentru domeniile de care sunt responsabile. În cadrul inițiativelor emblematiche, statele membre vor fi invitate să intensifice schimburile de informații privind bunele practici în cadrul diferitelor formațiuni ale Consiliului.

Comisia Europeană

În fiecare an, Comisia Europeană va monitoriza situația pe baza unei serii de indicatori care măsoară progresele generale înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivului care constă într-o economie inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii, cu niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă, de productivitate și de coeziune socială.

Comisia va prezenta un raport anual privind îndeplinirea obiectivelor strategiei Europa 2020, care va pune accentul pe progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea principalelor obiective

stabilite și va evalua atât rapoartele de țară, cât și programele de stabilitate și convergență. În cadrul acestui proces, Comisia va prezenta recomandări sau avertismente de politică, va face propuneri de politică în vederea îndeplinirii obiectivelor strategiei și va prezenta o evaluare specifică a progreselor înregistrate în zona euro.

Parlamentul European

Parlamentul European ar trebui să joace un rol important în cadrul strategiei, nu numai în calitate de colegislator, ci și de forță motrice pentru mobilizarea cetățenilor și a parlamentelor naționale. De exemplu, Parlamentul ar putea profita de viitoarea întâlnire cu parlamentele naționale pentru a purta discuții cu privire la modul în care va contribui la strategia Europa 2020, concluziile comune ale acestor discuții fiind comunicate Consiliului European de primăvară.

Autoritățile naționale, regionale și locale

Toate autoritățile naționale, regionale și locale ar trebui să pună în aplicare parteneriatul, în strânsă colaborare cu parlamentele, precum și cu partenerii sociali și reprezentanții societății civile, contribuind atât la elaborarea, cât și la punerea în aplicare a programelor naționale de reformă.

Prin stabilirea unui dialog permanent între diversele niveluri de guvernare, prioritățile Uniunii sunt aduse mai aproape de cetățeni, consolidând implicarea necesară reușitei strategiei Europa 2020.

Părțile interesate și societatea civilă

Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor ar trebui asociate mai îndeaproape la discuții. Schimbul de bune practici, stabilirea de obiective de referință și crearea de rețele – promovate de unele state membre – s-au dovedit a fi un alt instrument folositor pentru a genera implicare și dinamism în ceea ce privește nevoia de reformă.

De aceea, succesul noii strategii va depinde, în mare măsură, de instituțiile Uniunii Europene, de statele membre și de regiuni, care vor trebui să explice clar de ce sunt necesare reformele - inevitabile pentru a menține calitatea vieții și pentru a asigura viabilitatea modelelor noastre sociale -, care sunt așteptările statelor membre și ale Europei pentru 2020 și care este contribuția pe care o așteaptă din partea cetățenilor, a întreprinderilor și a organizațiilor care îi reprezintă. Fiind conștientă de necesitatea luării în considerare a circumstanțelor și a tradițiilor naționale, Comisia va propune un set comun de instrumente de comunicare în acest scop.

6. DECIZII PENTRU CONSILIUL EUROPEAN

Comisia propune ca, în cadrul reuniunii sale din primăvara anului 2010, Consiliul European:

- să stabilească prioritățile tematice ale strategiei Europa 2020;
- să stabilească cele cinci obiective principale, potrivit propunerii din secțiunea 2 a acestui document, în următoarele domenii: investiții în C-D, educație, energie și schimbări climatice, rata de ocupare a forței de muncă și reducerea sărăciei, definind astfel poziția pe care ar trebui să o ocupe Europa în 2020; să invite statele membre la un dialog cu Comisia Europeană pentru a transpune aceste obiective ale UE în obiective naționale în lumina deciziilor care vor fi adoptate în cadrul Consiliului European din iunie, având în vedere circumstanțele specifice fiecărei țări și faptul că punctele de plecare sunt diferite;

- să invite Comisia să prezinte propuneri privind inițiativele sale emblematice și, pornind de la acestea, să solicite Consiliului (și formațiunilor acestuia) să adopte deciziile necesare punerii lor în aplicare;
- să recunoască necesitatea unei mai strânse coordonări a politicilor economice pentru a promova efectele de contagiune pozitive și pentru a contribui la o abordare mai eficace a provocărilor cu care se confruntă Uniunea; în acest scop, să aprobe combinația de evaluări tematice și evaluări specifice unei țări, așa cum se propune în această comunicare, fără să aducă în vreun fel atingere integrității Pactului; să acorde, de asemenea, o atenție specială consolidării UEM;
- să invite toate părțile interesate (de exemplu, parlamentele naționale și regionale, autoritățile regionale și/sau locale, partenerii sociali și societatea civilă și, nu în ultimul rând, cetățenii Europei) să contribuie la punerea în aplicare a strategiei, în cadrul unor parteneriate, adoptând măsuri în domeniile care sunt de competența lor;
- să solicite Comisiei să monitorizeze progresele înregistrate și, în fiecare an, să prezinte Consiliului European un raport care să cuprindă progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor, inclusiv obiectivele de referință internaționale și stadiul de punere în aplicare a inițiativelor emblematice.

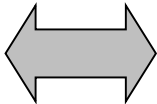
Comisia propune, de asemenea, ca, în cadrul reuniunilor sale ulterioare, Consiliul European:

- să aprobe orientările integrate propuse, care constituie fundamentul instituțional al strategiei, în urma avizului Parlamentului European;
- să valideze obiectivele naționale în urma unui proces de verificare reciprocă, pentru a asigura coerența;
- să poarte discuții pe teme specifice, evaluând situația actuală a Europei și modalitățile de accelerare a progreselor. O primă discuție privind cercetarea și inovarea ar putea avea loc în cadrul reuniunii din octombrie, pe baza contribuției Comisiei.

ANEXA 1 – EUROPA 2020: PREZENTARE GENERALĂ

OBIECTIVE PRINCIPALE		
<ul style="list-style-type: none"> – Creșterea ratei de ocupare a forței de muncă pentru populația cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani de la 69%, cât este în prezent, la cel puțin 75%. – Atingerea obiectivului de a investi în cercetare și dezvoltare (C-D) 3% din PIB, în special prin asigurarea unor condiții mai favorabile pentru investiții ale sectorului privat în C-D, și stabilirea unui nou indicator pentru inovare. – Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 20% față de nivelurile din 1990 sau cu 30% dacă există condiții favorabile în acest sens, creșterea cu 20% a ponderii energiilor regenerabile în consumul nostru final de energie și creșterea cu 20% a eficienței energetice. – Reducerea ratei abandonului școlar timpuriu de la 15%, cât este în prezent, la 10% și creșterea procentului de populație cu vârsta cuprinsă între 30 și 34 de ani cu studii postuniversitare de la 31% la cel puțin 40%. – Reducerea numărului cetățenilor europeni care trăiesc sub pragul sărăciei cu 25%, astfel încât 20 de milioane de oameni să nu mai trăiască în sărăcie. 		
CREȘTERE INTELIGENTĂ	CREȘTERE DURABILĂ	CREȘTERE FAVORABILĂ INCLUZIUNII
<p>INOVARE Inițiativa emblematică a Uniunii Europene „O Uniune a inovării”, menită să îmbunătățească condițiile-cadru și accesul la finanțare pentru cercetare și inovare, astfel încât să se consolideze lanțul inovării și să se stimuleze nivelul investițiilor pe întreg teritoriul Uniunii.</p>	<p>CLIMĂ, ENERGIE ȘI MOBILITATE Inițiativa emblematică a Uniunii Europene „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”, menită să sprijine decuplarea creșterii economice de utilizarea resurselor prin decarbonizarea economiei, sporirea utilizării surselor regenerabile, modernizarea transporturilor și promovarea eficienței energetice.</p>	<p>LOCURI DE MUNCĂ ȘI COMPETENȚE Inițiativa emblematică a Uniunii Europene „O agendă pentru noi competențe și noi locuri de muncă”, menită să modernizeze piețele muncii prin facilitarea mobilității forței de muncă și dezvoltarea competențelor de-a lungul întregii vieți, în vederea creșterii participării forței de muncă și a unei mai mari concordanțe între oferta și cererea de pe piața muncii.</p>
<p>EDUCAȚIE Inițiativa emblematică a Uniunii Europene „Tineretul în mișcare”, menită să sporească performanțele sistemelor educaționale și atractivitatea pe plan internațional a învățământului superior european</p>	<p>COMPETITIVITATE Inițiativa emblematică a Uniunii Europene „O politică industrială adaptată erei globalizării”, menită să îmbunătățească mediul de afaceri, în special pentru IMM-uri, și să sprijine dezvoltarea unei baze industriale solide și sustenabile, capabilă să facă față concurenței globale.</p>	<p>COMBATEREA SĂRĂCIEI Inițiativa emblematică a Uniunii Europene „O platformă europeană de combatere a sărăciei”, menită să asigure coeziunea socială și teritorială, astfel încât avantajele creșterii și ale creării de locuri de muncă să fie accesibile pe scară largă, iar cei care trebuie să facă față sărăciei și excluziunii sociale să aibă posibilitatea de a avea o viață demnă și de a avea un rol activ în societate.</p>
<p>SOCIETATEA DIGITALĂ Inițiativa emblematică a Uniunii Europene „O agendă digitală pentru Europa”, menită să accelereze dezvoltarea de rețele de internet de mare viteză și să permită gospodăriilor și întreprinderilor să beneficieze pe deplin de avantajele pieții unice digitale.</p>		

ANEXA 2 – ARHITECTURA STRATEGIEI EUROPA 2020

Structura instituțională globală	Orientări integrate privind stabilirea domeniului de aplicare a priorităților de politică ale UE, inclusiv a obiectivelor principale pe care UE trebuie să le îndeplinească până în 2010 și să le transpună în obiective naționale		
Realizare	<p style="text-align: center;"><u>Rapoarte de țară:</u></p> <p>Scop: să ajute statele membre să definească și să aplice strategii de ieșire din criză pentru a reinstaura stabilitatea macroeconomică, pentru a identifica blocajele naționale și a asigura din nou creșterea durabilă a economiilor și sustenabilitatea finanțelor publice.</p> <p>Abordare: evaluare aprofundată a principalelor provocări macroeconomice cărora trebuie să le facă față statele membre, ținând cont de efectul de contagiune de la un stat membru la altul și dintr-un domeniu de politică în altul.</p> <p>Instrumente: întocmirea de rapoarte de către statele membre prin programele lor de convergență și stabilitate, urmate de recomandări separate, dar sincronizate, privind politica fiscală - în cadrul avizelor referitoare la programul de stabilitate și convergență și privind dezechilibrele macroeconomice și blocajele înregistrate în ceea ce privește creșterea - în cadrul Orientărilor generale de politică economică [articolul 121 alineatul (2)]</p>		<p style="text-align: center;"><u>Abordare tematică:</u></p> <p>Scop: să asigure realizarea obiectivelor principale convenite la nivel european, combinând acțiuni concrete atât la nivelul UE, cât și la nivel național.</p> <p>Abordare: rol strategic al formațiunilor sectoriale ale Consiliului în ceea ce privește monitorizarea și analiza progreselor realizate în îndeplinirea obiectivelor stabilite de comun acord.</p> <p>Instrumente: întocmirea de rapoarte de către statele membre prin programe naționale de reformă modernizate, care includ informații privind blocajele înregistrate în ceea ce privește creșterea și progresele înregistrate în atingerea obiectivelor, urmate de consiliere privind politica, oferită de UE sub formă de recomandări în cadrul Orientărilor generale de politică economică [articolul 121 alineatul (2)] și al Orientărilor privind ocuparea forței de muncă (articolul 148).</p>

ANEXA 3 – PROPUNERE DE CALENDAR DE ACȚIUNE 2010-2012

2010

Comisia Europeană

Propuneri privind abordarea generală a strategiei EUROPA 2020

Consiliul European de primăvară

Acord privind abordarea generală și stabilirea obiectivelor principale ale UE

Comisia Europeană

Propuneri de orientări integrate privind EUROPA 2020

Parlamentul European

Dezbatere privind strategia și aviz privind orientările integrate

Consiliul de Miniștri

Rafinarea parametrilor-cheie (obiective UE/naționale, inițiative emblematice și orientări integrate)

Consiliul European din iunie

Aprobarea strategiei EUROPA 2020, validarea obiectivelor UE și naționale și adoptarea orientărilor integrate

Comisia Europeană

Orientări operaționale privind etapele următoare din cadrul strategiei EUROPA 2020

Consiliul European de toamnă

Discuții aprofundate pe o anumită temă (de ex. C-D și inovare)

Statele membre

Programele de stabilitate și convergență și programele naționale de reformă

2011

Comisia Europeană

Raport anual adresat Consiliului European de primăvară, avize privind programele de stabilitate și convergență și propuneri de recomandări

Consiliul de Miniștri

Analiza propunerilor de recomandări ale Comisiei, ECOFIN pentru PSC

Parlamentul European

Dezbatere în ședință plenară și adoptarea unei rezoluții

Consiliul European de primăvară

Evaluarea progreselor înregistrate și orientări strategice

Statele membre, Comisia Europeană, Consiliul

Acțiuni în aplicarea recomandărilor, punerea în aplicare a reformelor și întocmirea de rapoarte

2012

Aceeași procedură, cu o atenție specială acordată monitorizării progreselor înregistrate

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex:52010DC2020>